

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJOS
POLITIKOS ĮGYVENDINIMO GRUPĖ
PAŽYMA**

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENŲ DELEGAVIMO Į TARPTAUTINES IR
EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJAS AR UŽSIENIO VALSTYBIŲ INSTITUCIJAS
ĮSTATYMO NR. X-1262 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO**

(toliau – Projektas)

(TAP-17-1658(2), 17-1659(2); TAIS NR. 17-12508(4), 17-12509(4))

Nr.
Vilnius

1. Projekto rengėjas. Užsienio reikalų ministerija.

2. Projekto tikslas. Teikiamas patikslintas įstatymo projektas. Projektu siekiama:

- Sustiprinti asmenis deleguojančių institucijų bendradarbiavimą ir atsakomybę.
- Supaprastinti delegavimo rezervo sudarymą ir administravimą, asmenų delegavimo procesą.
- Aiškiau nustatyti deleguotų asmenų pareigas ir patikslinti nuostatas, susijusias su deleguotų asmenų darbo apmokėjimu ir išmokomis.
- Sudaryti sąlygas, kad daugiau Lietuvos atstovų dalyvautų civilinėse tarptautinėse misijose.
- Išspręsti praktinius šiuo metu galiojančio teisinio reguliavimo taikymo klausimus.

3. Dabartinė situacija:

- Delegavimas į Europos išorės veiksmų tarnybą, ESBO nėra atskirai reglamentuotas. Esant ribotam delegavimo biudžetui, Lietuva lieka tarp valstybių, kurios deleguoja mažiausiai asmenų į ESBO misijas.
- Informacijos apie laisvas pareigas, į kurias gali būti deleguojama, perdavimas nėra optimizuotas.
- Nėra nustatyti pretendentų atrankos į delegavimo rezervą kvalifikacijos kriterijai ir nenustatytas atrankų į delegavimo rezervą periodiškumas.
- Nenumatyta galimybė išbraukti asmenį, įrašytą į delegavimo rezervą, kai jis nedalyvauja atrankose.
- Išlaidų kompensacijos koeficientai valstybės tarnautojams priklauso nuo valstybės tarnautojo kategorijos. Deleguojant diplomatus, esama koeficientų neatitikimų, palyginti su analogiškais koeficientais, nustatytais Diplomatinės tarnybos įstatyme.
- Asmenims, deleguojamiems į tarptautines rinkimų stebėjimo misijas (į vienodas pareigas ir atlieka vienodą darbą vienodomis sąlygomis), taikomi skirtingi su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientai.
- Daugelio misijų nuostatai numato misijos nacionalinio kontingento vadovo skyrimą, tačiau tokio asmens skyrimas nereglamentuotas.

4. Projekto esmė.

Numatomi pakeitimai:

- Nustatomi dviejų lygių delegavimo prioritetai: nacionaliniai, tvirtinami Vyriausybės, apsvarsčius Seimo URK, ir žinybiniai, tvirtinami deleguojančios institucijos vadovo.
- Informaciją apie deleguojamas pareigybes diplomatinės atstovybės teiks tiesiogiai URM ir valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai (diplomatinės atstovybės siunčia informaciją URM, kuri persiunčiama Valstybės tarnybos departamentui).
- Tikslinama delegavimo rezervo sąvoka – sudaromas delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervas. Atranka į kitas misijas bus vykdoma iš visų pretendentų, atitinkančių pareigybės reikalavimus (atrankoje galės dalyvauti asmenys, turintys reikiamą kvalifikaciją ir pasirengimą,

tačiau neįrašyti į delegavimo rezervą). Iš rezervo išbraukiami pretendentai, per 7 metus nedalyvavę atrankoje.

- Nustatomos deleguoto asmens pareigos (buvo nustatomos tik deleguojamų asmenų teisės ir socialinės garantijos).
- Tikslinami su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientai, kurie priartinti prie analogiškų koeficientų, taikomų pagal Diplomatinės tarnybos įstatymą diplomatinėje atstovybėje dirbantiems diplomatams.
- Išlaidų kompensacijos koeficientai tikslinami prokurorams, nustatomi valstybės pareigūnams ar statutiniams valstybės tarnautojams, kuriems netaikomos Valstybės tarnybos įstatyme nustatytos valstybės tarnautojų kategorijos, o pareiginė alga nustatoma ir darbo užmokestis mokamas pagal jų veiklą reglamentuojančius kitus įstatymus ar statutus (pavyzdžiui, Valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymą, Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statutą).
- Visiems asmenims, deleguojamiems į rinkimų stebėjimo misijas, į rinkimų stebėtojų pareigas, nustatomas vienodas išlaidų kompensacijos koeficientas.
- Numatomas nacionalinio kontingento vadovo misijoje skyrimas.

5. Derinimas. Projektas teiktas derinti Aplinkos, Energetikos, Finansų, Kultūros, Krašto apsaugos, Socialinės apsaugos ir darbo, Susisiekimo, Sveikatos apsaugos, Švietimo ir mokslo, Teisingumo, Ūkio, Vidaus reikalų, Žemės ūkio ministerijoms, Valstybės tarnybos departamentui, Muitinės departamentui prie Finansų ministerijos, Policijos departamentui prie Vidaus reikalų ministerijos, Specialiųjų tyrimų tarnybai, Valstybės sienos apsaugos tarnybai prie Vidaus reikalų ministerijos, Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai. Į pateiktas pastabas atsižvelgta arba jos suderintos darbo tvarka.

Atsižvelgus į LRVK siūlymą, projektas suderintas su Europos teisės departamentu prie Teisingumo ministerijos.

6. Atitikimas Vyriausybės programai. Įgyvendina LRV programos įgyvendinimo plano 5.5.12 darbo 11 punktą „Asmenis deleguojančių institucijų bendradarbiavimo ir atsakomybės sustiprinimas, delegavimo rezervo sudarymo ir administravimo, asmenų delegavimo proceso supaprastinimas“.

7. Dalykinio vertinimo išvada. Projektą siūlome svarstyti Vyriausybės posėdyje (B dalyje), prieš tai tarpinstituciniame pasitarime aptarus Teisės grupės pastabą, kad biudžetinės įstaigos veiklos tikslai ir funkcijos turėtų būti nurodomi įstatuose (nuostatuose), o ne įstatyme. Teikiamą naujos redakcijos įstatymo projektą numatoma svarstyti Seime balandžio mėn. Projekto įsigaliojimas numatytas 2018 m. liepos 1 d. Atkreipiame dėmesį, kad Vyriausybė taip pat Seimui pateikė Asmenų delegavimo įstatymo pakeitimo įstatymą, kuris yra lydimasis Valstybės tarnybos įstatymas, kurį numatoma svarstyti Seime kovo mėn., kuris įsigalios 2019 m. sausio 1 d. Priėmus Valstybės tarnybos įstatymą ir lydimąjį Asmenų delegavimo įstatymo pakeitimo įstatymą, su jų nuostatomis reikės suderinti šio įstatymo projekto nuostatas.

Politikos įgyvendinimo grupės patarėja

Ingrida Kutkienė

, tel. , el. p.

LIETUVOS RESPUBLIKOS UŽSIENIO REIKALŲ MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, J.Tumo-Vaižganto g. 2, LT-01511 Vilnius, tel.: (8 5) 236 2444, (8 5) 236 2400,

faks. (8 5) 231 3090, el. p. urm@urm.lt, <http://www.urm.lt>

Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188613242

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2018-03-14 Nr. (24.2.30)3-1120

DĖL ASMENŲ DELEGAVIMO Į TARPTAUTINES IR EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJAS AR UŽSIENIO VALSTYBIŲ INSTITUCIJAS ĮSTATYMO NR. X-1262 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO PAKARTOTINIO TEIKIMO

Užsienio reikalų ministerija atsižvelgdama į Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės ir 2018 m. kovo 13 d. Vyriausybėje vykusio tarpinstitucinio pasitarimo metu išsakytas pastabas teikia patikslintą Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 pakeitimo įstatymo projektą ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 pakeitimo įstatymo projekto pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui“ projektą.

PRIDEDAMA:

1. Įstatymo projektas, 14 lapų.
2. Įstatymo projekto aiškinamasis raštas, 14 lapų.
3. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 pakeitimo įstatymo projekto pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui“ projektas, 1 lapas.

Užsienio reikalų ministras

Linus Linkevičius

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENŲ DELEGAVIMO Į TARPTAUTINES IR EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJAS AR UŽSIENIO VALSTYBIŲ INSTITUCIJAS ĮSTATYMO NR. X-1262 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI

Nr.
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

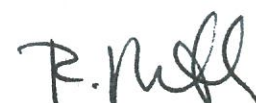
1. Pritarti Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 pakeitimo įstatymo projektui ir pateikti jį Lietuvos Respublikos Seimui.
2. Įgalioti užsienio reikalų ministrą Liną Linkevičių, o jam negalint dalyvauti – užsienio reikalų viceministrą Darių Skusevičių, atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei svarstant nurodytą įstatymo projektą Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Užsienio reikalų ministras

Dalia Kaminskiene
Vyriausioji specialistė
2018-03-13

Ridas Petkus
Užsienio reikalų ministerijos
Teisės ir tarptautinių sutarčių departamento
direktoriaus pavaduotojas
I. e. p. direktoriaus
2018-03-13

AIŠKINAMASIS RAŠTAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENŲ DELEGAVIMO Į TARPTAUTINES IR
EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJAS AR UŽSIENIO VALSTYBIŲ INSTITUCIJAS
ĮSTATYMO NR. X-1262 PAKEITIMO ĮSTATYMO

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – įstatymo projektas arba Projektas) parengtas atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 13 d. nutarimu Nr. 167 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgyvendinimo plano patvirtinimo“, 5.5.12 darbo 11 punktą. Projektu siekiama sustiprinti asmenis deleguojančiųjų institucijų bendradarbiavimą ir atsakomybę, supaprastinti delegavimo rezervo sudarymą ir administravimą ir asmenų delegavimo procesą. Projektu taip pat siekiama aiškiau nustatyti deleguotų asmenų pareigas ir patikslinti Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo (toliau – Asmenų delegavimo įstatymas arba įstatymas) nuostatas, susijusias su deleguotų asmenų darbo apmokėjimu ir išmokomis, sudaryti sąlygas, kad daugiau Lietuvos atstovų dalyvautų civilinėse tarptautinėse misijose. Taip pat siekiama išspręsti praktinius teisinio reguliavimo taikymo metu kylančius klausimus.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo projekto iniciatorė – Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija. Įstatymo projektą parengė darbo grupė, sudaryta Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro 2016 m. kovo 3 d. įsakymu Nr. V-69 „Dėl darbo grupės Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo pakeitimo įstatymo projektui parengti sudarymo“. Darbo grupės vadovas – Algimantas Misevičius (tel. Nr. + 370 706 52427, el. p. algimantas.misevicius@urm.lt).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Asmenų delegavimą reglamentuoja Asmenų delegavimo įstatymas ir jo įgyvendinamieji teisės aktai (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. vasario 6 d. nutarimas Nr. 120 „Dėl delegavimo prioritetų ir preliminarinių lėšų paskirstymo proporcijų nustatymo“, kuris peržiūrimas ir atnaujinamas kasmet, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. gegužės 26 d. nutarimas Nr. 639 „Dėl Socialinių garantijų deleguotiems asmenims dydžių aprašo ir Socialinių garantijų deleguotiems asmenims taikymo ir su delegavimo susijusių išlaidų padengimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. gruodžio 19 d. nutarimas Nr. 1414 „Dėl Pretendentų į laisvas pareigas ar pareigybes tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose ir pretendentų į delegavimo rezervą atrankos taisyklių patvirtinimo ir kai kurių Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų pripažinimo netekusiais galios“, Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro 2008 m. rugpjūčio 21 d. įsakymas Nr. V-157 „Dėl Pretendentų atrankos iš delegavimo rezervo komisijos nuostatų patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro 2008 m. kovo 4 d. įsakymas Nr. V-68 „Dėl pavyzdinės delegavimo sutarties formos patvirtinimo“).

Delegavimas į Europos išorės veiksmų tarnybą

Asmenų delegavimo įstatymas buvo priimtas iki įkuriant Europos išorės veiksmų tarnybą, ir delegavimas į šią tarnybą įstatyme nėra atskirai reglamentuojamas.

Delegavimas į Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos misijas

Delegavimas į Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (toliau – ESBO) misijas, įskaitant jos išorinius biurus (angl. *field offices*), įstatyme nėra atskirai reglamentuotas, deleguojant į ESBO misijas taikoma bendra delegavimo tvarka. Kai kurios ESBO valstybės narės (pavyzdžiui, Jungtinė Karalystė, Rumunija ir kitos), atsižvelgdamos į ESBO skiriamas dideles išmokas pragyvenimui ir apsirūpinimui gyvenamosiomis patalpomis (angl. *board and lodging allowance*), nemoka darbo užmokesčio asmenims, siunčiamiems į ESBO misijas. Tai atveria galimybes šioms valstybėms siųsti daug daugiau asmenų į ESBO misijas, nes tai nereikalauja nacionalinio biudžeto lėšų.

Tokia išlyga dabartiniame Asmenų delegavimo įstatyme nenumatyta. Esant ribotam delegavimo biudžetui, Lietuva lieka tarp valstybių, kurios deleguoja mažiausiai asmenų į ESBO misijas. Klausimą dėl galimybių vyksti į ESBO misijas dažnai kelia Lietuvos atsargos kariai ir vidaus reikalų sistemos pensininkai, kurių pasirengimas ir kvalifikacija ESBO misijose labai reikalinga.

Delegavimo prioritetai

Įstatyme nustatyta, kad delegavimo prioritetus tvirtina Vyriausybė ir kad jie peržiūrimi ne rečiau kaip kartą per metus. Tačiau faktiškai dauguma delegavimo prioritetų yra ilgalaikiai ir per vienus metus nepakinta, todėl kasmetinė prioritetų peržiūra kaskart rengiant naują Vyriausybės nutarimą yra perteklinė. Kadangi pagal dabartinį reglamentavimą asmenų delegavimas galimas tik tada, kai veiklos sritys ar pareigos yra nurodytos delegavimo prioritetų sąrašė, įskaitant ir tuos atvejus, kai delegavimo išlaidas apmoka tarptautinė ar Europos Sąjungos institucija ar užsienio valstybių institucija (toliau kartu – priimančioji institucija), deleguojančiosios institucijos siekia, kad į šį sąrašą būtų įtraukta kuo daugiau veiklos sričių ar pareigybių, susijusių su institucijos atsakomybės sritimi. Dėl šių priežasčių prioritetų sąrašas labai išsiplečia.

Informacijos apie laisvas pareigas, į kurias gali būti deleguojama, perdavimas

Valstybės institucijos ir įstaigos, gavusios informaciją apie laisvas pareigas, į kurias gali būti deleguojami asmenys iš Lietuvos, visą gautą informaciją pateikia Užsienio reikalų ministerijai ir Valstybės tarnybos departamentui, o Užsienio reikalų ministerija, gavusi tokią informaciją, ją perduoda Valstybės tarnybos departamentui. Kadangi nėra numatyta, kad Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės užsienio valstybėse, Lietuvos Respublikos atstovybės prie tarptautinių organizacijų, konsulinės įstaigos ir specialiosios misijos (toliau kartu – diplomatinės atstovybės), gavusios tokią informaciją, ją tiesiogiai perduotų ir Valstybės tarnybos departamentui, Užsienio reikalų ministerijai tenka perteklinė administracinė našta persiunčiant tokią informaciją, gaunamą iš diplomatinės atstovybių, be to, perduoti šią informaciją Valstybės tarnybos departamentui užtrunka.

Pretendentų atrankos principai

Pagal Asmenų delegavimo įstatymą į konkrečias pareigas priimančiojoje institucijoje atrenkama tiek pretendentų, kiek prašo priimančioji institucija arba nurodyta Užsienio reikalų ministerijos išvadoje ar kitos deleguojančiosios institucijos patvirtinime apmokėti delegavimo išlaidas. Pažymėtina, kad beveik visais atvejais galutinę pretendentų atranką vykdo priimančioji institucija ir daugeliu atveju priimančioji institucija leidžia teikti daugiau nei vieną Lietuvos kandidatą į tas pačias pareigas.

Delegavimo rezervo sudarymas ir administravimas

Asmenų delegavimo įstatyme nustatyta, kad pretendentai į pareigas civilinėse tarptautinėse ar Europos Sąjungos misijose ar operacijose (toliau kartu – misijos), taip pat į pareigas tarptautinėse, Europos Sąjungos ir užsienio valstybių institucijose, susijusias su krizių valdymu ir bendra Europos

Sąjungos užsienio, saugumo ir gynybos politika, į kurias gali būti deleguojama per 30 ar mažiau dienų nuo informacijos apie šias pareigas gavimo valstybės institucijoje ar įstaigoje dienos, atrenkami iš delegavimo rezervo. Tačiau dažni atvejai, kai vykdant pretendentų atranką į tokias, ypač aukštesnes, pareigas nerandama tinkamo pretendento, nors tinkamą kvalifikaciją ir pasirengimą turinčių asmenų yra, tačiau jie negali dalyvauti atrankoje, nes nėra įrašyti į delegavimo rezervą.

Šis įstatyme minimas 30 dienų terminas atrankoms į minėtas pareigas nėra esminis, nes dažnai nuo atrankos iki faktinio išvykimo į misiją praeina keletas mėnesių.

Įstatyme nėra nustatyti pretendentų atrankos į delegavimo rezervą kvalifikacijos kriterijai ir nenustatytas atrankų į delegavimo rezervą periodiškumas.

Pagal Asmenų delegavimo įstatymą, kai asmuo atleidžiamas iš pareigų valstybės institucijoje ar įstaigoje, kurioje ėjo pareigas, kai buvo atrinktas į delegavimo rezervą, ir pereina dirbti į kitą valstybės instituciją ar įstaigą, kuri yra deleguojančioji institucija, naujoji deleguojančioji institucija privalo ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo perėjimo į šią instituciją ar įstaigą dienos informuoti Užsienio reikalų ministeriją ir Valstybės tarnybos departamentą, ar sutinka, kad pretendentas liktų delegavimo rezerve. Tačiau toks sutikimas niekaip negarantuoja, kad pretendentas deleguojančiosios institucijos faktiškai bus išleidžiamas vykti į kurią nors ateityje vykdomą misiją. Kita vertus, ne visos deleguojančiosios institucijos tokią informaciją gauna ir gali pateikti Užsienio reikalų ministerijai. Paminėtina, kad kitiems asmenims (ne valstybės tarnautojams ar valstybės pareigūnams) darbovietės sutikimas nereikalingas.

Asmenų delegavimo įstatymas numato atvejus, kai asmuo išbraukiamas iš delegavimo rezervo, t. y. kai jis pats pateikia tokį prašymą, kai atsiranda aplinkybės, numatytos Asmenų delegavimo įstatymo 10 straipsnio 2 dalyje, ir kai asmuo miršta. Įstatymas nenumato galimybės išbraukti asmens, įrašyto į delegavimo rezervą, tais atvejais, kai jis išvis nedalyvauja atrankose. Dėl šios priežasties asmenų, esančių Lietuvos delegavimo rezerve, skaičius, kuris yra apie 750, yra daug didesnis (atsižvelgiant į gyventojų skaičių) negu kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, turinčiose analogišką rezervą (pavyzdžiui, Vokietijos delegavimo rezerve yra 540 pretendentų į rinkimų stebėjimo misijas ir 930 kitų civilinių ekspertų, iš viso 1470).

Išvada dėl pareigų tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose pripažinimo atitinkančiomis delegavimo prioritetus ir išlaidų, susijusių su delegavimu, kompensavimo galimybės

Įstatyme nustatyta, kad išvadą dėl pareigų priimančiosios institucijos pripažinimo atitinkančiomis delegavimo prioritetus ir išlaidų, susijusių su delegavimu, padengimo galimybės (toliau – išvada) Valstybės tarnybos departamentui pateikia Užsienio reikalų ministerija. Teisės aktai nenustato, kuriais atvejais tokia išvada teiktina, o teikti išvadą apie visas atsirandančias laisvas pareigybes, kurių yra labai daug, yra perteklinė administracinė našta. Pažymėtina, kad į daugelį laisvų pareigų priimančiosiose institucijose Lietuvoje neatsirastų reikiamo profilio ekspertų.

Išvada yra rengiama Užsienio reikalų ministerijos padalinio, kurio nuostatuose yra numatyta ši funkcija, ir pasirašoma Užsienio reikalų ministerijos darbo reglamente nustatyta tvarka.

Delegavimo trukmė, deleguoto asmens perkėlimas į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje ir delegavimo pratęsimas

Pretendentas deleguojamas į priimančiąją instituciją laikotarpiui, kurį nurodo priimančioji institucija, tačiau paprastai ne ilgiau nei 3 metams, jeigu tarptautinės sutartys ar Europos Sąjungos teisės aktai nenustato kitaip. Delegavimo laikotarpis įstatyme nėra konkrečiai nustatomas, nes priimančiosios institucijos nustato skirtingą delegavimo laikotarpį skirtingoms pareigoms, o tais atvejais, kai delegavimo išlaidas apmoka deleguojančioji institucija, šis laikotarpis priklauso ir nuo skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų, kuriuos sunku iš anksto numatyti.

Tais atvejais, kai priimančioji institucija gerai vertina deleguoto asmens veiklą ir prašo pratęsti delegavimą, laikotarpis, kuriam pratęsiamas delegavimas, priklauso ir nuo priimančiosios institucijos kvietimo, ir nuo turimų valstybės biudžeto asignavimų delegavimo išlaidoms apmokėti, o priimant sprendimą pratęsti delegavimą atsižvelgiama į deleguojamos pareigybės svarbą.

Deleguojamų asmenų pareigos

Įstatyme nustatytos tik deleguojamų asmenų teisės ir socialinės garantijos, tačiau nėra nustatytos deleguojamų asmenų pareigos.

Su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacija, deleguotų asmenų ir jų šeimos narių draudimas ir kitos garantijos

Asmenų delegavimo įstatymu nustatyti su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientai valstybės tarnautojams priklauso nuo valstybės tarnautojo kategorijos. Kai kuriais atvejais, deleguojant diplomatus, esama koeficientų neatitikimų, palyginti su analogiškais koeficientais, nustatytais Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatyme. Pavyzdžiui, jeigu Užsienio reikalų ministerijos diplomatas, turintis 14 valstybės tarnautojo kategoriją, pagal Diplomatinės tarnybos įstatymą skiriamas patarėju diplomatinėje atstovybėje, jam mokamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientas yra 10,5, o jei jis būtų deleguojamas pagal Asmenų delegavimo įstatymą – 8,0. Tokias atvejais diplomatai demotyvuojami dalyvauti atrankose į deleguojamas pareigas.

Asmenims, deleguojamiems į tarptautines rinkimų stebėjimo misijas (toliau – rinkimų stebėjimo misijos), nepaisant to, kad jie yra deleguojami į vienodas rinkimų stebėtojo pareigas ir atlieka vienodą darbą vienodomis sąlygomis, pagal įstatymą yra taikomi skirtingi su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientai (nuo 5 iki 14).

Įstatyme nėra numatyti su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientai statutiniais valstybės tarnautojams, valstybės pareigūnams, neturintiems valstybės tarnautojo kategorijos, tarp jų ir žvalgybos pareigūnams, o Asmenų delegavimo įstatyme įtvirtinti prokurorų pareiginės algos koeficientai yra pasikeitę, o taip pat dar pasikeis 2018 m. liepos 1 d., įsigaliojus Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo pakeitimui.

Deleguojamų asmenų darbo užmokestis

Įstatymas (20 straipsnio 1 dalis) įtvirtina, kad deleguotiems asmenims darbo priimančiojoje institucijoje laikotarpiu taikomos priimančiosios institucijos darbo sąlygas reglamentuojančios taisyklės ar užsienio valstybės darbo santykius reglamentuojantys teisės aktai. Įstatymo 20 straipsnio 1 dalyje numatoma, kad deleguotiems karjeros valstybės tarnautojams, statutiniais valstybės tarnautojams ir prokurorams darbo priimančiojoje institucijoje laikotarpiu pareiginės algos, priedų ir priemokos dydį ir jų mokėjimo tvarką nustato delegavimo laikotarpiu galiojantys teisės aktai. Atsižvelgiant į tai, kad deleguotiems asmenims jų delegavimo laikotarpiu taikomos priimančiosios valstybės darbo sąlygas reguliuojančios teisės normos, o jų darbo užmokestis mokamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos teisės aktais, kyla nemažai klausimų, susijusių su darbo užmokesčio mokėjimu deleguotiems asmenims.

Asmenų delegavimo įstatymas taip pat numato galimybę deleguotiems asmenims mokėti priemoką už darbą kenksmingomis, labai kenksmingomis ir pavojingomis darbo sąlygomis, jei tokio pobūdžio išmokos nemoka priimančioji institucija. Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos darbo kodeksas, įsigaliojęs 2017 m. liepos 1 d., taip pat ir Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymas už darbą, kai yra nukrypimų nuo normalių darbo sąlygų numato didesnę, palyginti su normaliomis darbo sąlygomis, darbo užmokesį, šiuo aspektu tikslintinos ir Asmenų delegavimo įstatymo nuostatos, kiek atitinkamos priemokos mokėjimas susijęs su kitais asmenimis. Valstybės tarnautojams ir valstybės pareigūnams pagal

galiojantį teisinį reguliavimą paliekama galimybė skirti priemoną už darbą kenksmingomis, labai kenksmingomis ir pavojingomis darbo sąlygomis.

Pareiginės algos koeficientai kitiems asmenims

Įstatyme pareiginės algos koeficientas deleguojamiems kitiems asmenims (kurie nėra valstybės tarnautojai ar prokurorai) yra 1,7 – 7,0. Taikant minimalų koeficientą 1,7 deleguojamo asmens atlyginimas nesiekia Vyriausybės nustatytosios minimalios algos. Taip pat ir kai kitas asmuo deleguojamas į priimančiąją instituciją, esančią Lietuvoje, jo pareiginė alga taikant maksimalų koeficientą 7,0 yra per maža, kad į šias pareigas pretenduotų aukštos kvalifikacijos ekspertas. Vienintelė tokia institucija Lietuvoje yra NATO Energetinio saugumo kompetencijos centras Vilniuje, ir Lietuvos institucijos yra įsipareigojusios į šį centrą deleguoti ekspertus.

Šeimos narių sąvoka

Įstatyme apibūdiant šeimos narius nurodomi deleguoto asmens ir (ar) jo sutuoktinio nepilnamečiai vaikai (įvaikiai) iki 18 metų, jeigu jie nėra emancipuoti ar sudarę santuokos. Ši amžiaus riba skiriasi nuo, pavyzdžiui, Diplomatinės tarnybos įstatyme nustatytos 20 metų amžiaus ribos.

Nacionalinio kontingento vadovas misijoje

Daugelio misijų nuostatai numato misijos nacionalinio kontingento vadovo skyrimą, tačiau įstatymas tokio asmens skyrimo nereglementuoja.

Deleguoto asmens perkėlimas į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje

Dažni atvejai, kai delegavimo terminui nesibaigus, priimančioji institucija siūlo konkretų asmenį, deleguotą į šią priimančiąją instituciją, perkelti į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje. Kadangi perkėlimo į kitas pareigas pasiūlymas galioja tik šiam jau deleguotam asmeniui, skelbti naują atranką į šias naujas pareigas nėra galimybės. Šiuo metu teisės aktai tokių situacijų sprendimo nenumato.

Mokymas

Įstatyme nustatyta, kad atrinktų pretendentų ir asmenų, įrašytų į delegavimo rezervą, mokymus inicijuoja Užsienio reikalų ministerija arba kitos deleguojančiosios institucijos, tačiau tik gavusios Užsienio reikalų ministerijos rašytinį sutikimą kompensuoti mokymų išlaidas. Tai apriboja galimybę vykdyti mokymus, juos finansuojant kitoms deleguojančiosioms institucijoms.

Kiti klausimai

Įstatymas nustato atvejus, kai asmuo negali dalyvauti atrankoje. Tačiau nuostata, kad atrankoje negali dalyvauti asmuo, kuris anksčiau buvo atleistas iš priimančiosios institucijos dėl netinkamo pareigų vykdymo ar netinkamo elgesio, nenustačius termino, kuriam suėjus asmuo vėl galėtų dalyvauti atrankoje, neproporcingai riboja asmens teisę dalyvauti atrankose.

Asmenų delegavimo įstatymas nustato delegavimo nutraukimo pagrindus, tačiau tarp šių pagrindų nėra įtvirtinta galimybės nutraukti delegavimą deleguojančiosios institucijos sprendimu, esant tarnybinei būtinybei.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Projekte pagrindiniai pakeitimai numatomi delegavimo prioritetų nustatymo, informacijos apie deleguojamas pareigybes perdavimo, išvadų apie pareigybės atitikimą delegavimo prioritetams ir apie galimybę padengti delegavimo išlaidas rengimo, delegavimo rezervo sudarymo ir administravimo, deleguojamų asmenų pareigų nustatymo, kompensacijų, darbo užmokesčio ir susijusių su darbu užsienyje kompensacijų nustatymo srityse.

Delegavimas į Europos išorės veiksmų tarnybą

Projekte siūloma aiškiai įtvirtinti, kad įstatymas taikomas siunčiant ar perkeliant laikinai dirbti valstybės tarnautojus į Europos išorės veiksmų tarnybą (pagal kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų, nustatytų 1961 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentais Nr. 31 (EEB) ir Nr. 11 (EAEB) (OL 2004 m. specialusis leidimas, 1 skyrius, 2 tomas, p. 5), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1023/2013 (OL 2013 L 287, p. 15), 2 straipsnio e dalį). Pabrėžtina, kad Europos išorės veiksmų tarnyba *inter alia* reikalauja pateikti deleguojančiosios valstybės garantiją, kad baigus delegavimą, į šią instituciją deleguoti asmenys bus sugrąžinti į ankstesnę darbovietę, todėl svarbu aiškiai įtvirtinti, kad į Europos išorės veiksmų tarnybą deleguotiems asmenims taikomos įstatymo nuostatos.

Delegavimas į ESBO misijas ir padalinius

Projekte siūloma nustatyti, kad įstatymas netaikomas asmenims į žemesnes nei misijos vadovo ar jo pavaduotojo pareigas ESBO misijose, įskaitant jos išorinius biurus (angl. *field offices*), siūsti, kai ši organizacija apmoka pragyvenimo ir apsirūpinimo gyvenamosiomis patalpomis išlaidas, išskyrus atitinkamus įstatymo straipsnius, kurie *mutatis mutandis* taikomi pretendentų vykti į šias misijas ir padalinius atrankai. Tokių pareigybių sąrašą tvirtintų užsienio reikalų ministras. Tokia nuostata sudarytų sąlygas gerokai padidinti Lietuvos Respublikos piliečių šiose misijose skaičių, kuris dabar yra ypač mažas dėl lėšų trūkumo, ir leistų taupyti delegavimo biudžeto lėšas. Šiuo metu ESBO misijose dalyvauja tik trys Lietuvos Respublikos atstovai (vienas iš blogiausių rodiklių tarp ESBO dalyvaujančių valstybių). Vienas Lietuvos Respublikos ekspertas vadovauja ESBO išoriniam biurui.

Delegavimui į ESBO misijos vadovo ar misijos vadovo pavaduotojo pareigas ir į tas pareigas (kaip taisyklė, susijusias su padidinta rizika), kurios nenurodytos užsienio reikalų ministro tvirtinamame sąrašė, galiotų įprastinė delegavimo tvarka. Antraip nebūtų randama reikiamo lygio pretendentų, galinčių laimėti galutines atrankas į ESBO misijos vadovo ar misijos vadovo pavaduotojo pareigas. Įprastinė delegavimo tvarka būtų taikoma ir asmenų siuntimui į pareigas misijose, susijusias su padidinta rizika, ir tokios pareigos nebūtų įtraukiamos į užsienio reikalų ministro tvirtinamą sąrašą.

Delegavimo prioritetų nustatymas

Delegavimo prioritetai yra priimančiųjų institucijų veiklos sritys, pareigybės priimančiosiose institucijose, į kurias deleguojamų asmenų darbas atitinka Lietuvos vidaus ir užsienio politikos prioritetus, tikslus ir tarptautinius įsipareigojimus.

Projekte siūloma nustatyti dviejų lygių delegavimo prioritetus – nacionalinius delegavimo prioritetus, tvirtinamus Vyriausybės užsienio reikalų ministro teikimu, apsvarsčius Lietuvos Respublikos Seimo Užsienio reikalų komitete, – ir šiuos prioritetus papildančius žinybinius delegavimo prioritetus (toliau – žinybiniai prioritetai), kuriuos, atsižvelgdamos į jų kompetencijai priskirtą atstovavimą priimančiosiose institucijose, galėtų nustatyti konkrečios deleguojančiosios institucijos. Žinybiniai prioritetai papildytų nacionalinius delegavimo prioritetus deleguojančiosioms institucijoms priskirtomis atstovavimo priimančiosiose institucijose veiklos sritimis ir pareigybėmis, neįtrauktomis į šio straipsnio 2 dalyje nurodytus prioritetus

Ministerijų, ministrų valdymo sritimis nepriskirtų valstybės institucijų, kurių vadovas yra Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų valdytojas pagal Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymą, žinybinius prioritetus tvirtintų šios institucijos vadovo, o ministrų valdymo sritims priskirtos institucijos vadovautųsi tos valdymo srities ministro patvirtintais žinybiniais prioritetais.

Toks atskyrimas padėtų išvengti dabar vyraujančios tendencijos į Vyriausybės tvirtinamus prioritetus įtraukti specializuotas priimančiųjų institucijų veiklos sritis ir pareigybes, aktualias tik atskirai žinybai, ir leistų išgryninti nacionalinius delegavimo prioritetus, tikslingiau paskirstyti delegavimui numatytus valstybės biudžeto asignavimus. Atitinkamai valstybės institucijos,

siekdamos tobulinti savo ekspertams reikalingas specifines žinias, gilinti jų įgūdžius konkrečioje srityje, turėtų galimybę juos deleguoti pagal poreikį į jų žinybinius prioritetus atitinkančias pareigybes, jei atitinkamai nuspręstų finansuoti jų delegavimą iš konkrečiai deleguojančiajai institucijai patvirtintų biudžeto asignavimų.

Vyriausybės tvirtinamus nacionalinius delegavimo prioritetus, kurie turi atspindėti esminius Lietuvos vidaus ir užsienio politikos prioritetus, tikslus ir tarptautinius įsipareigojimus, siūloma peržiūrėti nereguliariau kaip kartą per ketverius metus (dabar – peržiūrimi kasmet). Tai sumažintų administracinę naštą ir atspindėtų tą aplinkybę, kad didžioji dalis minėtųjų delegavimo prioritetų yra ilgalaikiai ir per vienus metus nepakinta. Maksimalus ketverių metų terminas peržiūrėti prioritetus siūlomas atsižvelgiant į Seimo ir Vyriausybės įgaliojimų trukmę, atitinkamai ir į Vyriausybės programos laikotarpį.

Siūloma, kad žinybiniais prioritetais deleguojančioji institucija vadovautųsi teikdama pasiūlymą pradėti atranką ir priimdama sprendimą įsipareigoti apmokėti delegavimo išlaidas iš jai valstybės biudžete skirtų asignavimų (kai tokių išlaidų neapmoka priimančioji institucija) tais atvejais, kai pareigos, į kurias planuojama deleguoti, nėra įtrauktos į nacionalinius prioritetus, tvirtinamus Vyriausybės.

Informacijos apie laisvas pareigas, į kurias gali būti deleguojama, perdavimas

Projekte siūloma greta valstybės institucijų ir įstaigų, kurios perduoda valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai ir Užsienio reikalų ministerijai informaciją apie laisvas pareigas, į kurias gali būti deleguojami asmenys iš Lietuvos Respublikos, įrašyti ir diplomatinės atstovybės.

Tiesioginis šios informacijos persiuntimas iš diplomatinės atstovybių valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai, kuri šią informaciją skelbia Vyriausybės nustatyta tvarka, leis operatyviau perduoti informaciją ir sumažins administracinę naštą, susijusią su informacijos persiuntimu per Užsienio reikalų ministeriją.

Delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos rinkimų stebėjimo misijas (toliau – rinkimų stebėjimo misijas) rezervo sudarymas ir administravimas

Projekte siūloma nustatyti, kad delegavimo rezervas yra pretendentai, kurie gali būti deleguojami į rinkimų stebėjimo misijas, sąrašas. Atitinkamai tikslinama sąvoka, nurodant, kad sudaromas ne delegavimo rezervas, bet delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervas. Atrankos į kitas misijas būtų vykdomos iš visų pretendentų, atitinkančių pareigybes reikalavimus. Šis pakeitimas padės išvengti dažnos situacijos, kai vykdamas atranką į pareigas ilgalaikėse misijose, ypač į aukštesnes pareigas, nerandama tinkamų kandidatų, nes reikiamą kvalifikaciją ir pasirengimą turintys asmenys, kurie nėra įrašyti į delegavimo rezervą, negali dalyvauti atrankoje.

Siūloma nustatyti šiuos reikalavimus pretendentsams į delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervą: atitikti bendruosius reikalavimus pretendentsams ir turėti ne žemesnį nei aukštąjį koleginių išsilavinimą, mokėti ne mažiau kaip dvi užsienio kalbas ir turėti ne mažesnę kaip 3 metų profesinę patirtį arba veiklos visuomeninėje organizacijoje patirtį. Toks reikalavimų nustatymas įstatyme suteiks daugiau skaidrumo ir leis delegavimo rezervą formuoti iš asmenų, turinčių pakankamą kvalifikaciją ir patirtį vykti į rinkimų stebėjimo misijas ir dalyvauti priimančiosios institucijos vykdomoje galutinėje pretendentų atrankoje.

Atsižvelgiant į tai, kad delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervą sudaro tik pretendentai, kurie gali būti deleguojami į rinkimų stebėjimo misijas, siūloma atsisakyti nuostatos, kad jeigu pretendentas atleidžiamas iš pareigų valstybės institucijoje ar įstaigoje, kurioje ėjo pareigas, kai buvo atrinktas į delegavimo rezervą, ir pereina dirbti į kitą valstybės instituciją ar įstaigą, kuri yra deleguojančioji institucija, naujoji deleguojančioji institucija privalo informuoti Užsienio reikalų

ministeriją ir valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančią įstaigą, ar sutinka, kad pretendentas liktų delegavimo rezerve. Kita vertus, šis reikalavimas yra perteklinis, nes įstatymas nenumato tokio sutikimo, kai vykdoma atranka į delegavimo rezervą, be to, toks sutikimas asmeniui negarantuoja išankstinio deleguojančiosios institucijos pritarimo vykti į konkrečią misiją konkrečiu laikotarpiu.

Projekte siūloma nustatyti sąlygų, kada pretendentas išbraukiamas iš delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervo, sąrašo. Šis sąrašas yra sudarytas įstatyme nustatytų sąlygų pagrindu, tačiau papildytas nuostata, kad iš minėto rezervo išbraukiami pretendentai, kurie per septynerius metus nė karto nedalyvavo atrankoje iš delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervo. Tokia papildoma sąlyga įrašyta atsižvelgiant į tai, kad didelė dalis šiuo metu galiojančio delegavimo rezervo narių nė karto nedalyvavo atrankose, o taip pat remiantis kitų Europos Sąjungos valstybių narių (pvz., Vokietijos, Ispanijos) praktika. Siūloma nuostata padės aktualizuoti ir nuolat atnaujinti delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervo sąrašą. Septynerių metų laikotarpis pasirinktas atsižvelgiant į tai, kad dalis delegavimo rezerve esančių asmenų atrankose negali dalyvauti būdami vaiko priežiūros atostogose arba būdami paskirti į pareigas diplomatinėse atstovybėse, o Diplomatinės tarnybos įstatymo 24 straipsnis nustato, diplomatai į pareigas diplomatinėje atstovybėje paprastai skiriami 3 metams, o bendras nuoseklaus paskyrimo dviejose diplomatinėse atstovybėse terminas negali būti ilgesnis negu 6 metai.

Išvada dėl pareigų priimančiosiose institucijose pripažinimo atitinkančiomis delegavimo prioritetus ir išlaidų, susijusių su delegavimu, kompensavimo galimybės

Projekte siūloma nustatyti, kad išvadą dėl pareigų priimančiosiose institucijose ar užsienio valstybių institucijose pripažinimo atitinkančiomis delegavimo prioritetus ir išlaidų, susijusių su delegavimu, padengimo galimybės, kaip ir galiojančioje įstatymo redakcijoje, pateiktų Užsienio reikalų ministerija, tačiau tik tada, kai dėl šios išvados kreipiasi kita deleguojančioji institucija su motyvuotu prašymu, arba kai tokią išvadą Užsienio reikalų ministerija nusprendžia rengti savo iniciatyva. Ši nuostata gerokai sumažintų administracinę naštą, kylančią dėl nereikalingo išvadų rengimo tais atvejais, kai faktiškai nė viena deleguojančioji institucija neketina deleguoti asmenų į šias pareigas. Kartu ši nuostata įtvirtintų proaktyvų deleguojančiųjų institucijų vaidmenį ir atsakomybę identifikuojant pareigas, į kurias tikslinga deleguoti asmenis, įvertinus ir realių pretendentų buvimą. Taip pat pabrėžtina, kad Užsienio reikalų ministerijai paliekama teisė teikti išvadas ir savo iniciatyva ir taip užtikrinti, kad į Lietuvai svarbias nacionalinius delegavimo prioritetus atitinkančias pareigybes ir į pareigybes, į kurias galima deleguoti tik diplomatus, būtų organizuojamos atrankos.

Projekte siūloma sudaryti sąlygas skatinti į misijas deleguotų Lietuvos ekspertų karjeros galimybes misijose ir tokius atvejus reglamentuoti. Kai laisvos pareigos misijoje, kurioje jau yra deleguotų ekspertų, atitinka delegavimo prioritetus, tačiau Užsienio reikalų ministerija neturi galimybės skirti finansavimo dar vieno asmens delegavimui į šias naujas pareigas (o kitos deleguojančiosios institucijos taip pat neįsipareigoja apmokėti delegavimo išlaidų), Užsienio reikalų ministerija, gavusi į konkrečią misiją deleguoto (-ų) asmens (-ų) prašymą leisti dalyvauti atrankoje į aukštesnes pareigas toje pačioje misijoje, gali priimti išvadą, kad pretendentų atranka į laisvas pareigas vykdoma tik iš pagal įstatymą į tą pačią misiją deleguotų asmenų. Tokia išvada priimama įvertinus galimą papildomų lėšų, susijusių su asmens delegavimu į aukštesnes pareigas, poreikį.

Misijose vyksta nuolatinė deleguotų asmenų kaita, todėl priimančioji institucija periodiškai skelbia atvirą atranką į atsilaisvinusias pareigas ir skatina misijose jau dirbančius asmenis jose dalyvauti, daryti karjerą misijos viduje. Tačiau esant ribotam Lietuvos delegavimo biudžetui, dažniausiai į šias papildomas naujas, aukštesnes pareigas nacionalinė atranka nebūdavo skelbiama (jei

būtų skelbiama atranka ir būtų atrinktas asmuo, nesantis misijoje, tektų tęsti jau esančio asmens delegavimą ir finansuoti dar vieną papildomą pareigybę).

Deleguoto asmens pareigos

Projekte siūloma nustatyti deleguoto asmens pareigas:

1. Ne vėliau kaip per 15 kalendorinių dienų nuo sutarties su priimančiąja institucija sudarymo dienos deleguojančiajai institucijai pateikti šios sutarties, kitų dokumentų, nurodančių priimančiosios institucijos skiriamas išmokas ir teikiamas socialines garantijas (jei jie yra), kopijas. Tokia pareiga nustatoma siekiant tiksliai apskaičiuoti, kokios delegavimo išlaidos padengtinios iš Užsienio reikalų ministerijos tam tikslui skirtų valstybės biudžeto asignavimų ar Projekte numatytais atvejais – iš deleguojančiajai institucijai valstybės biudžete skirtų asignavimų.

2. Ne rečiau kaip 1 kartą per 3 mėnesius pateikti deleguojančiajai institucijai savo veiklos ataskaitą. Į misijas deleguoti asmenys tokias ataskaitas turėtų teikti ir Užsienio reikalų ministerijai. Pažymėtina, kad beveik visų valstybių deleguoti asmenys teikia veiklos atskaitas siunčiančiajai valstybei, į misijas deleguoti asmenys paprastai teikia atskaitą kiekvieną mėnesį. Tokiu būdu užtikrinamas deleguoto asmenys informacinis ryšys su jį delegavusia institucija, o deleguojančiajai institucijai ir Užsienio reikalų ministerijai perduodama aktualumą nepraradusi informacija apie veiklą priimančiojoje institucijoje.

3. Pateikti deleguojančiajai institucijai iš priimančiosios institucijos gautą savo veiklos vertinimo išvadą. Tokia išvada reikalinga, siekiant įvertinti, ar Lietuvos deleguotas asmuo tinkamai vykdė jam pavestas funkcijas, t. y. įvertinti tam tikrą priimančiosios institucijos grįžtamąjį ryšį.

4. Kai darbo užmokestį deleguotam asmeniui moka deleguojančioji institucija, informuoti deleguojančiąją instituciją apie priimančiojoje institucijoje jam suteikiamas atostogas ir teikti informaciją apie neatvykimo į darbą atvejus (išskyrus, kai vykstama į tarnybines komandiruotes). Ši informacija reikalinga, siekiant tinkamai apskaičiuoti deleguotam asmeniui mokėtiną darbo užmokestį ir kitas išmokas.

5. Kai darbo užmokestį deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija, ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo delegavimo laikotarpio pabaigos pateikti deleguojančiajai institucijai informaciją, kiek per delegavimo laikotarpį jam buvo suteikta kasmetinių atostogų. Ši informacija reikalinga, atsižvelgiant į Projekto 22 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą nuostatą dėl kasmetinių atostogų trumpinimo. Ši nuostata padės išvengti atvejų, kai deleguoti asmenys neinformuoja apie kasmetines atostogas, suteikiamas priimančiojoje institucijoje, todėl delegavimui pasibaigus Lietuvoje nepagrįstai gali gauti papildomų kasmetinių atostogų arba kompensaciją.

Su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacija, deleguotų asmenų ir jų šeimos narių draudimas ir kitos garantijos

Projekte siūloma patikslinti su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientus karjeros ir statutiniams valstybės tarnautojams, juos nustatyti valstybės pareigūnams, kurie pagal jų veiklą reguliuojančius įstatymus ir Asmenų delegavimo įstatymą gali būti deleguojami, taip pat – statutiniams valstybės tarnautojams, kurių darbo užmokestį nustato atitinkami jų veiklą reglamentuojantys statutai ir įstatymai, o ne Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymas.

Projektu siekiama nurodytus koeficientus maksimaliai priartinti prie analogiškų koeficientų, taikomų pagal Diplomatines tarnybos įstatymą diplomatinėje atstovybėje dirbantiems diplomatams. Tai padėtų išvengti neatitikimų, kai yra deleguojami diplomatai, taip pat išlaikyti suvienodintą karjeros valstybės tarnautojų ir statutinių valstybės tarnautojų, kurių darbo užmokestį nustato Valstybės tarnybos įstatymas, koeficientus.

Įstatyme nustatyti darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientai prokurorams yra susieti su prokurorų pareiginės algos koeficientais, kurie nebeatitinka Lietuvos Respublikos

valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatyme ir Prokuratūros įstatymo pakeitime, kuris įsigalios 2018 m. liepos 1 d., nustatytų pareiginės algos koeficientų, todėl projekte siūloma juos patikslinti.

Projekte taip pat siūloma nustatyti su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientus valstybės pareigūnams ar statutiniams valstybės tarnautojams, kuriems netaikomos Valstybės tarnybos įstatyme nustatytos valstybės tarnautojų kategorijos, o pareiginė alga nustatoma ir darbo užmokestis mokamas pagal jų veiklą reglamentuojančius kitus įstatymus ar statutus (pavyzdžiui, Valstybės politikų ir valstybės pareigūnų darbo apmokėjimo įstatymą, Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuta). Šiuo metu galiojantis įstatymas tokiems pareigūnams su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijų nenustato. Projektu siekiama pašalinti tokią susidariusią teisinio reguliavimo spragą ir siūloma nustatyti kompensacijų koeficientus, pagal einamų pareigų lygį atitinkančius valstybės tarnautojų, kuriems Valstybės tarnybos įstatymo nustatyta tvarka taikomos valstybės tarnautojų kategorijos, koeficientus.

Visiems asmenims, deleguojamiems į rinkimų stebėjimo misijas į rinkimų stebėtojų pareigas, siūloma nustatyti vienodą su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientą, kadangi jie deleguojami į tas pačias rinkimų stebėtojų pareigas ir atlieka tą patį darbą, reikalaujantį vienodos kvalifikacijos.

Taip pat siūloma patikslinti nuostatą dėl deleguotiems asmenims Vyriausybės nustatyta tvarka apmokamų kitų būtinų delegavimo išlaidų, nustatant, kad tai tiesiogiai susijusios su deleguoto asmens veikla priimančiojoje institucijoje išlaidos, kurias kaip privalomą delegavimo sąlygą nustato, tačiau neapmoka priimančioji institucija, ir dėl kurių padengimo Užsienio reikalų ministerija pateikia išvadą arba kurias padengti įsipareigoja deleguojančioji institucija.

Darbo užmokestis kitiems asmenims

Projekte siūloma deleguotiems kitiems asmenims darbo priimančiojoje institucijoje laikotarpiu mokamą pareiginę algą apskaičiuoti nustatant konkrečius pareiginės algos koeficientus (koeficiento vienetas yra lygus Seimo patvirtintam pareiginės algos baziniam dydžiui, nustatomam Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymo nustatyta tvarka), priklausomai nuo to, kur asmuo deleguojamas (t. y. ar į rinkimų stebėjimo misiją, ar į kitą priimančiąją instituciją), taip pat nuo to, ar priimančioji institucija skiria deleguotajam asmeniui dienpinigius ar kitas išmokas. Siūloma į rinkimų stebėjimo misijas deleguotiems asmenims pareiginės algos koeficientą nustatyti 3,5, į priimančiąją instituciją, išskyrus rinkimų stebėjimo misijas, deleguotiems asmenims, kuriems priimančioji institucija moka dienpinigius ar kitas finansines išmokas – 4, į priimančiąją instituciją, išskyrus rinkimų stebėjimo misijas, deleguotiems asmenims, kuriems priimančioji institucija nemoka jokių finansinių išmokų, – 11. Šie koeficientai užtikrins, kad pareiginė alga nebus mažesnė už nustatytąją minimalią algą, o asmenims, deleguojamiems į priimančiąją instituciją, esančią Lietuvoje (vienintelė tokia institucija yra NATO Energetinio saugumo kompetencijos centras Vilniuje), pareiginė alga padidės ir motyvuos į šias pareigas pretenduoti aukštesnės kvalifikacijos ekspertams.

Šeimos narių sąvoka

Projekte siūloma apibrėžti šeimos narius, nurodyti deleguoto asmens ir (ar) jo sutuoktinio nepilnamečius vaikus (įvaikius) iki 20 metų, jeigu jie nėra emancipuoti ar sudarę santuokos, ir taip suvienodinti įstatymo ir Diplomatinių tarnybos įstatymo nuostatas.

Nacionalinio kontingento vadovo misijoje skyrimas

Daugelio misijų (pavyzdžiui, Europos Sąjungos Stebėsenos misijos Gruzijoje, Europos Sąjungos Teisės viršenybės misijos Kosove) nuostatai numato, kad deleguojančioji valstybė turėtų skirti misijos nacionalinio kontingento vadovą. Nacionalinio kontingento vadovas misijoje

informuojamas apie deleguojančiosios valstybės narių disciplinos pažeidimus, per jį misijos vadovybė gali perduoti kitą informaciją kontingento veiklos klausimais Užsienio reikalų ministerijai. Misijose rengiami reguliarius nacionalinių kontingento vadovų pasitarimai ir skiriamas papildomas laikas šiai veiklai, kontingento vadovui suteikiama galimybė rengti periodiškus nacionalinio kontingento susitikimus. Todėl Projektu siūloma numatyti nacionalinio kontingento vadovo misijoje skyrimą. Atsižvelgiant į tai, kad atranką į misijas atlieka Užsienio reikalų ministerija, o nacionalinį kontingentą konkrečioje misijoje gali sudaryti kelių deleguojančiųjų institucijų atstovai, projektu siūloma nustatyti, kad sprendimą dėl nacionalinio kontingento vadovo skyrimo priimtų Užsienio reikalų ministerija. Toks sprendimas būtų priimamas, atsižvelgiant į deleguotų asmenų pareigas priimančiojoje institucijoje ir į jų delegavimo trukmę, siekiant užtikrinti aukštesnio lygio atstovavimą santykiuose su priimančiosios institucijos atstovais ir funkcijų tęstinumą.

Delegavimo trukmė, deleguoto asmens perkėlimas į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje ir delegavimo pratęsimas

Projekte siūloma patikslinti delegavimo ilgesniam nei 3 metų laikotarpiui sąlygas: asmuo gali būti deleguojamas arba jo delegavimo trukmė pratęsiama ilgesniam nei 3 metų laikotarpiui priklausomai nuo pareigybės, į kurią asmuo deleguotas, svarbos Lietuvos vidaus ir užsienio politikos tikslams, į kuriuos atsižvelgiama tvirtinant delegavimo prioritetus, o Užsienio reikalų ministerija delegavimo ilgesniam nei 3 metų laikotarpiui tikslingumą motyvuotai pagrindžia išvadoje, rengiamoje pagal įstatymo projekto 7 straipsnį arba 20 straipsnio 2 dalį.

Projektu siūloma nustatyti procedūrą, pagal kurią deleguojančioji institucija gali pritarti priimančiosios institucijos pasiūlymui konkretų deleguotą asmenį perkelti į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje, gavusi išvadą dėl atitikties delegavimo prioritetams arba pritarimą, kai deleguojama pagal žinybinį prioritetą.

Asmenų delegavimo įstatyme yra numatyta galimybė tik pratęsti deleguoto asmens delegavimą. Toks teisinis reguliavimas neleidžia į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje perkelti konkretaus deleguoto asmens, nors priimančioji institucija to prašo. Tokiu atveju turėtų būti organizuojama nauja atranka, nors priimančioji institucija nurodo konkretų jau deleguotą į priimančiąją instituciją asmenį, kuriam ji teikia pasiūlymą perkelti į kitas pareigas. Įtvirtinus galimybę perkelti deleguotus asmenis į kitas pareigas, kai yra gautas priimančiosios institucijos prašymas, būtų sudaroma galimybė deleguotiems asmenims daryti karjerą priimančiojoje institucijoje. Deleguojančiajai institucijai neturint galimybių perkelti deleguoto asmens į kitas pareigas, priimančioji institucija siūlytų jas eiti kitos valstybės deleguotam asmeniui.

Delegavimo trukmė, pratęsus delegavimą arba perkėlus į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje, priklauso nuo priimančiosios institucijos pasiūlymo ir Lietuvos galimybių finansuoti delegavimą. Bendra asmens delegavimo trukmė į tą pačią priimančiąją instituciją paprastai neviršija 3 metų, jeigu tarptautinės sutartys ar Europos Sąjungos teisės aktai nenustato kitaip – tokiu būdu yra užtikrinama deleguojamų asmenų kaita.

Mokymas

Projekte siūloma nuostata, kad asmenų, įrašytų į delegavimo rezervą, mokymus inicijuoti ir finansuoti gali ne tik Užsienio reikalų ministerija, bet ir kitos deleguojančiosios institucijos. Tai sudarytų galimybes vykdyti mokymus ir tais atvejais, kai lėšų mokymams negali skirti Užsienio reikalų ministerija.

Kiti klausimai

Projekte siūloma nustatyti proporcingus ribojimus dalyvauti atrankose asmenims, kurie anksčiau buvo atleisti iš priimančiosios institucijos dėl netinkamo pareigų vykdymo ar netinkamo elgesio. Kadangi įstatyme nėra nurodytas terminas, kuriam suėjus tokie asmenys vėl galėtų dalyvauti

atrankose, manytina, toks ribojimas yra neproporcingas. Siūloma nustatyti bendrą penkerių metų terminą nuo asmens atleidimo bet kokioje priimančiojoje institucijoje (t. y. nesiejama su būtent ta institucija, į kurią vykdoma atranka, tačiau galioja ir tiems atvejams, kai asmuo atleistas iš kitos priimančiosios institucijos nei ta, į kurią vyksta atranka) dienos, kuriam suėjus asmuo vėl galėtų dalyvauti atrankose. Toks terminas taikomas daugumoje misijų ir institucijų, tačiau kadangi bendros sistemos priimančiosiose institucijose nėra, numatoma, kad jei konkreti priimančioji institucija, į kurią organizuojama atranka, nustatytų ilgesnį nei penkerių metų terminą, toks terminas ir turėtų būti taikomas.

Projekte taip pat siūloma nustatyti galimybę nutraukti delegavimą, nesuėjus delegavimo terminui, deleguojančiosios institucijos sprendimu tais atvejais, kai deleguojančioji institucija konstatuoja tarnybinę būtinybę arba deleguotas asmuo nevykdo Projekte nustatytų deleguoto asmens pareigų ir dėl šių pareigų nevykdymo buvo deleguojančiosios institucijos raštu perspėtas ne mažiau kaip 2 kartus per 6 mėnesius. Ši nuostata padės sustiprinti deleguotųjų asmenų pareigingumą ir ryšį su deleguojančiąja institucija.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Laukiami teigiami Projekto rezultatai aptarti 4 punkte. Priėmus Projektą, neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Projektas nesusijęs su įtaka kriminogeninei situacijai. Atliktas Projekto antikorupcinis vertinimas. Šio vertinimo rezultatai pateikiami pridedamoje Projekto antikorupcinio vertinimo išvadoje.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Projektas nesusijęs su įtaka verslo sąlygoms ir jo plėtra.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Siekiant įgyvendinti Projekto nuostatas, kitų įstatymų priimti nereikės.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o projektų sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų. Projekte įtvirtintos naujos sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Projekto nuostatos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatoms ir Europos Sąjungos dokumentams neprieštarauja.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Priėmus Projektą, ne vėliau kaip iki siūlomos įstatymo įsigaliojimo datos, t. y. ne vėliau kaip iki 2018 m. birželio 30 d., reikės pakeisti įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. gegužės 26 d. nutarimą Nr. 639 „Dėl Socialinių garantijų deleguotiems asmenims dydžių aprašo ir Socialinių garantijų deleguotiems asmenims taikymo ir su delegavimo susijusių išlaidų padengimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. gruodžio 19 d. nutarimą Nr. 1414 „Dėl Pretendentų į laisvas pareigas ar pareigybes tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose ir pretendentų į delegavimo rezervą atrankos taisyklių patvirtinimo ir kai kurių Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų pripažinimo netekusiais galios“, Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro 2008 m. rugpjūčio 21 d. įsakymą Nr. V-157 „Dėl Pretendentų atrankos iš delegavimo rezervo komisijos nuostatų patvirtinimo“, Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro 2008 m. kovo 4 d. įsakymą Nr. V-68 „Dėl pavyzdinės delegavimo sutarties formos patvirtinimo“). Deleguojančiosios institucijos taip pat turės prireikus priimti teisės aktus dėl žinybinių delegavimo prioritetų tvirtinimo.

Įgyvendinant Įstatymo projekto nuostatas dėl teikiamų išvadų ir priimamų sprendimų, bus papildyti Užsienio reikalų ministerijos padalinių, kurie pagal kompetenciją dalyvauja juos rengiant, nuostatai ir Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro 2011 m. rugpjūčio 22 d. įsakymas Nr. V-142 „Dėl pavedimo ministerijos kancleriui vykdyti funkcijas“.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Išlaidos, susijusios su Projekte siūlomų su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientų ir pareiginės algos koeficientų kitiems asmenims taikymu turės būti padengtos iš deleguojančiosioms įstaigoms atitinkamais metais patvirtintų asignavimų. Apskaičiuoti valstybės biudžeto lėšų poreikio augimo ar sutaupymo nėra galimybės, nes tai priklauso nuo deleguojamų asmenų skaičiaus ir jų priklausymo vienai ar kitai deleguojamų asmenų kategorijai (karjeros ir statutiniai valstybės tarnautojai, valstybės pareigūnai, kiti asmenys), priimančiųjų institucijų apmokamos delegavimo išlaidų dalies.

13. Įstatymo Projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Projekto rengimo metu specialistų vertinimų ir išvadų negauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis

Įstatymo projekto reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant reikšminius žodžius pagal Europos žodyną *Eurovoc*: „delegavimas“, „deleguojami asmenys“, „delegavimo išlaidos“, „delegavimo prioritetai“, „delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervas“, „tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos“, „užsienio valstybės institucijos“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Seime užregistruotas Vyriausybės pateiktas Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1316 pakeitimo įstatymo projektas XIIIP-1596. Kaip lydimasis jo projektas kartu yra pateiktas Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas

ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 3, 5, 6, 7, 9, 12, 14, 15, 17 straipsnių ir priedo pakeitimo įstatymo projektas Nr. XIIIIP-1601. Seimui priėmus minėtus įstatymus, su jų nuostatomis reikės suderinti įstatymo projekto nuostatas.

Projekte vartojama Valstybės tarnybos įstatymo formuluotė „valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekanti įstaiga“ (dabar tai – Valstybės tarnybos departamentas).

Užsienio reikalų ministras
Linas Linkevičius

Ridas Petkus
Užsienio reikalų ministerijos
Teisės ir tarptautinių sutarčių departamento
direktoriaus pavaduotojas

l. a. p. direktoriaus
2018-03-12

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ASMENŲ DELEGAVIMO Į TARPTAUTINES IR EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJAS
AR UŽSIENIO VALSTYBIŲ INSTITUCIJAS ĮSTATYMO NR. X-1262 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2018 m. d.
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo Nr. X-1262 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymą Nr. X-1262 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
ASMENŲ DELEGAVIMO Į TARPTAUTINES IR EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJAS
AR UŽSIENIO VALSTYBIŲ INSTITUCIJAS
ĮSTATYMAS**

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas prioritetų tvirtinimą, delegavimo koordinavimą, pretendentų į pareigas, į kurias gali būti deleguojama, atrankos principus, delegavimo tvarką, delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos rinkimų stebėjimo misijas rezervo sudarymą, deleguojamų asmenų darbo užmokesčio nustatymą ir socialinių garantijų deleguojamiems asmenims suteikimą.

2. Šis įstatymas taikomas karjeros valstybės tarnautojams, statutiniams valstybės tarnautojams, įskaitant ir tuos atvejus, kai jie siunčiami dirbti į Europos išorės veiksmų tarnybą ar laikinai perkelti į ją pagal Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų, nustatytų 1961 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentais Nr. 31 (EEB) ir Nr. 11 (EAEB) (OL 2004 *m. specialusis leidimas*, 1 skyrius, 2 tomas, p. 5), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1023/2013 (OL 2013 L 287, p. 15), 2 straipsnio e dalį, taip pat valstybės pareigūnams, kuriems netaikomas Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymas ir kurie pagal jų veiklą reglamentuojančius įstatymus ir šį įstatymą gali būti deleguojami, (toliau – valstybės pareigūnai) ir kitiems asmenims.

3. Šis įstatymas netaikomas kariams ir civilinės krašto apsaugos tarnybos statutiniams valstybės tarnautojams, dalyvaujantiems užsienyje vykstančiose tarptautinėse karinėse operacijose, pratybose ir kituose karinio bendradarbiavimo renginiuose, kariams, siunčiamiems į užsienio valstybių ir tarptautines karines ar gynybos institucijas, pedagoginiams darbuotojams, siunčiamiems dirbti į Europos mokyklas, asmenims, vykstantiems ar vykstantiems vykdyti lituanistinį švietimą užsienyje, specialistams, vykstantiems dirbti į užsienio lietuvių bendruomenes, organizacijas ir kultūros įstaigas, taip pat asmenims, kurių negalima deleguoti pagal jų veiklą reglamentuojančius įstatymus.

4. Šis įstatymas netaikomas asmenims į Europos Sąjungos rinkimų stebėjimo misijas siųsti, išskyrus šio įstatymo 10–14 straipsnius, 16 straipsnio 2 dalį, kurie *mutatis mutandis* taikomi pretendentų vykti į šias misijas atrankai, ir 23 straipsnio 2 dalį.

5. Šis įstatymas netaikomas asmenims į Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro tvirtinamame sąraše nurodytas žemesnes nei misijos vadovo ar jo pavaduotojo pareigas Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos misijose, įskaitant jos išorinius biurus, siųsti, kai ši organizacija apmoka pragyvenimo ir apsirūpinimo gyvenamosiomis patalpomis išlaidas, išskyrus šio įstatymo 10 ir 11 straipsnius, 16 straipsnio 2 dalį, kurie *mutatis mutandis* taikomi pretendentų vykti į šias misijas, įskaitant jos išorinius biurus, atrankai, ir 23 straipsnio 2 dalį.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Delegavimas** – karjeros valstybės tarnautojų, statutinių valstybės tarnautojų ir valstybės pareigūnų perkėlimas ar siuntimas ir kitų asmenų siuntimas dirbti į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas (toliau kartu – priimančiosios institucijos).

2. **Delegavimo prioritetai** – tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų ar užsienio valstybių institucijų veiklos sritys, pareigybės tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose ar užsienio valstybių institucijose, į kurias deleguojamų asmenų darbas atitinka Lietuvos vidaus ir užsienio politikos prioritetus, tikslus ir tarptautinius įsipareigojimus.

3. **Delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervas** (toliau – delegavimo rezervas) – pretendentų, kurie gali būti deleguojami į tarptautines ir Europos Sąjungos rinkimų stebėjimo misijas (toliau – rinkimų stebėjimo misijos), sąrašas, sudaromas šio įstatymo IV skyriuje nustatyta tvarka.

4. **Delegavimo išlaidos** – šio įstatymo 17, 24 ir 25 straipsniuose nurodytos išlaidos.

5. **Kiti asmenys** – asmenys, kurie nėra karjeros valstybės tarnautojai, statutiniai valstybės tarnautojai ar valstybės pareigūnai.

6. **Nacionalinis kontingentas** – visi civilinėje tarptautinėje arba Europos Sąjungos misijoje ar operacijoje (toliau – misija) esantys Lietuvos Respublikos deleguoti asmenys.

7. **Šeimos nariai** – su deleguotu asmeniu į užsienį išvykę ir kartu gyvenantys jo sutuoktinis, deleguoto asmens ir (ar) jo sutuoktinio nepilnamečiai vaikai (įvaikiai) ar pilnamečiai vaikai (įvaikiai) iki 20 metų, jeigu jie nėra sudarę santuokos, dar nėra įgiję vidurinio išsilavinimo ir su deleguotu asmeniu turi bendrą ūkį, ir išlaikytiniai (nesvarbu, koks jų amžius). Išlaikytiniais laikomi asmenys, kurių globėju ar rūpintoju įstatymų, reguliuojančių globos ir rūpybos klausimus, nustatyta tvarka yra paskirtas deleguotas asmuo ir (ar) jo sutuoktinis.

8. **Tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos** – tarptautinės organizacijos ir institucijos, Europos Sąjungos institucijos ir įstaigos, Europos Komisijos ar Tarybos įsteigtos institucijos, Europos Komisijos ir Europos Sąjungos valstybių narių bendrai įsteigtos organizacijos (konsorciškai), civilinės tarptautinės ir Europos Sąjungos misijos ar operacijos, kurios priima deleguojamus asmenis.

9. **Užsienio valstybių institucijos** – užsienio valstybių atstovaujamosios, vykdomosios, teisminės valdžios institucijos ir kitos užsienio valstybių institucijos ir įstaigos, kurioms užsienio valstybių įstatymai suteikia viešojo administravimo įgaliojimus.

3 straipsnis. Deleguojančiosios institucijos

Deleguojančiosios institucijos yra šios:

1) karjeros valstybės tarnautojų ir statutinių valstybės tarnautojų, išskyrus vidaus tarnybos sistemos ir muitinės statutinius valstybės tarnautojus, valstybės pareigūnų, išskyrus prokurorus, – Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos, kuriose šie asmenys eina pareigas;

2) vidaus tarnybos sistemos statutinių valstybės tarnautojų – vidaus reikalų centrinės įstaigos;

3) muitinės statutinių valstybės tarnautojų – Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos;

4) prokurorų – Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra (toliau kartu – valstybės institucijos);

5) kitų asmenų – Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija.

II SKYRIUS

DELEGAVIMO PRIORITETŲ TVIRTINIMAS IR DELEGAVIMO KOORDINAVIMAS

4 straipsnis. Delegavimo prioritetai ir jų tvirtinimas

1. Delegavimo prioritetai yra nacionaliniai ir žinybiniai.

2. Nacionalinius delegavimo prioritetus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė užsienio reikalų ministro teikimu, apsvarsčius Lietuvos Respublikos Seimo Užsienio reikalų komitete. Juos tvirtinant atsižvelgiama į Lietuvos vidaus ir užsienio politikos prioritetus, tikslus ir tarptautinius įsipareigojimus, taip pat į valstybės institucijų pasiūlymus. Šie prioritetai peržiūrimi ne rečiau kaip kartą per 4 metus. Tvirtinant nacionalinius delegavimo prioritetus taip pat nustatomos preliminaros lėšų paskirstymo proporcijos delegavimui į Europos Sąjungos institucijas ir įstaigas ir delegavimui į kitas tarptautines institucijas ar užsienio valstybių institucijas.

3. Ministerijos, ministrų valdymo sritimis nepriskirtos valstybės institucijos, kurių vadovas yra Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų valdytojas pagal Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymą, atsižvelgdamos į jų kompetencijai priskirtą atstovavimą tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose, gali nustatyti žinybinius delegavimo prioritetus (toliau – žinybiniai prioritetai), tvirtinamus šios institucijos vadovo. Ministrų valdymo sritims priskirtos institucijos vadovaujasi tos valdymo srities ministro patvirtintais žinybiniais prioritetais. Žinybiniai prioritetai papildo nacionalinius delegavimo prioritetus deleguojančiosioms institucijoms priskirtomis atstovavimo tarptautinėse ir Europos Sąjungos institucijose veiklos sritimis ir pareigybėmis, neįtrauktomis į nacionalinius delegavimo prioritetus. Žinybiniais prioritetais deleguojančioji institucija vadovaujasi priimdama sprendimą įsipareigoti apmokėti delegavimo išlaidas iš jai skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų pagal šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalį, 8 straipsnio 3 dalį ir 20 straipsnio 3 dalį, kai veiklos sritis arba pareigos, į kurias numatoma deleguoti, neįtrauktos į nacionalinius delegavimo prioritetus.

5 straipsnis. Delegavimo koordinavimas

1. Delegavimą koordinuoja Užsienio reikalų ministerija.

2. Deleguojančiosios institucijos kiekvieno metų ketvirčio pirmąjį mėnesį Užsienio reikalų ministerijai pateikia informaciją apie kiekvieno asmens delegavimo išlaidas per praėjusį ketvirtį, kurias apmokėjo deleguojančioji institucija, taip pat informaciją apie per praėjusį ketvirtį prasidėjusį arba pasibaigusį delegavimą.

6 straipsnis. Informacijos apie laisvas pareigas priimančiosiose institucijose ir informacijos apie delegavimo poreikius pateikimas

1. Deleguojančiosios institucijos, Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės užsienio valstybėse, Lietuvos Respublikos atstovybės prie tarptautinių organizacijų, konsulinės įstaigos ir specialiosios misijos, gavusios informaciją apie laisvas pareigas priimančiosiose institucijose, į kurias gali būti deleguojami asmenys iš Lietuvos, visą gautą informaciją Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pateikia valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai ir Užsienio reikalų ministerijai. Valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekanti įstaiga gautą informaciją paskelbia Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

2. Deleguojančiosios institucijos, įvertinusios informaciją, nurodytą šio straipsnio 1 dalyje, ir atsižvelgdamos į delegavimo į tas pareigas poreikius, Užsienio reikalų ministerijai ir valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai pateikia motyvuotus pasiūlymus dėl pareigybių pripažinimo atitinkančiomis nacionalinius delegavimo prioritetus ir delegavimo išlaidų padengimo galimybės iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų galimybę. Deleguojančioji institucija, atsižvelgdama į delegavimo prioritetus, taip pat gali informuoti apie savo sutikimą delegavimo išlaidas apmokėti iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete skirtų asignavimų.

7 straipsnis. Išvados dėl pareigybių priimančiosiose institucijose pripažinimo atitinkančiomis nacionalinius delegavimo prioritetus ir delegavimo išlaidų padengimo galimybės pateikimas

1. Užsienio reikalų ministerija, gavusi šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nurodytą deleguojančiosios institucijos motyvuotą pasiūlymą arba savo iniciatyva įvertinusi šio įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, parengia išvadą dėl pareigybių priimančiojoje institucijoje pripažinimo atitinkančiomis nacionalinius delegavimo prioritetus ir delegavimo išlaidų padengimo galimybės, jei tokių išlaidų neapmoka priimančioji institucija (toliau – išvada).

2. Rengdama išvadą, Užsienio reikalų ministerija vadovaujasi nacionaliniais delegavimo prioritetais, atsižvelgia į motyvuotus deleguojančiųjų institucijų pasiūlymus dėl pareigybių priimančiosiose institucijose pripažinimo atitinkančiomis nacionalinius delegavimo prioritetus ir įvertina delegavimo išlaidų padengimo iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų galimybę, atsižvelgdama į šių asignavimų sumą konkrečiais metais.

3. Kai pareigybė misijoje atitinka nacionalinius delegavimo prioritetus, tačiau Užsienio reikalų ministerija, atsižvelgdama į tam tikslui jai skirtus Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimus, neturi galimybės skirti tokių asignavimų delegavimui į šias pareigas finansuoti ir kitos deleguojančiosios institucijos Užsienio reikalų ministerijai nebuvo pranešusios apie sprendimą įsipareigoti apmokėti delegavimo išlaidas, Užsienio reikalų ministerija, gavusi į konkrečią misiją deleguoto (-ų) asmens (-ų) prašymą leisti dalyvauti pretendentų atrankoje į aukštesnes pareigas toje pačioje misijoje, atsižvelgusi į galimą papildomų delegavimo lėšų poreikį, gali nuspręsti, kad pretendentų atranka į laisvas pareigas vykdoma tik iš pagal šį įstatymą į tą pačią misiją deleguotų asmenų.

4. Išvada pateikiama valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai, išskyrus atvejus, kai pagal šio įstatymo 9 straipsnį pretendentų atranką vykdo Užsienio reikalų ministerija.

III SKYRIUS PRETENDENTŲ ATRANKA

8 straipsnis. Pretendentų atrankos principai

1. Pretendentų į pareigas priimančiosiose institucijose atranka vykdoma, jei išvadoje nurodyta, kad ši pareigybė atitinka nacionalinius delegavimo prioritetus ir delegavimo išlaidos bus padengiamos iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų arba kad išlaidas apmoka priimančioji institucija.

2. Jei išvadoje nurodyta, kad pareigybė atitinka nacionalinius delegavimo prioritetus, bet delegavimo išlaidos negalės būti padengiamos iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų dėl to, kad šių asignavimų sumos nepakanka, atranka gali būti pradedama, kai deleguojančioji institucija sutinka, kad delegavimo išlaidos bus apmokamos iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete skirtų asignavimų.

3. Pretendentų atranka taip pat gali būti pradedama, kai Užsienio reikalų ministerija pritaria, kad pretendentų atranka būtų vykdoma į pareigas, atitinkančias žinybinius prioritetus ir deleguojančioji institucija sutinka, kad delegavimo išlaidos būtų apmokamos iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete skirtų asignavimų, arba kada išlaidas apmoka priimančioji institucija.

4. Į konkrečias pareigas priimančiojoje institucijoje atrenkama tiek pretendentų, kiek prašo priimančioji institucija arba kiek išvadoje nurodo Užsienio reikalų ministerija, arba kelių pretendentų išlaidas sutinka apmokėti kita deleguojančioji institucija. Jei priimančioji institucija vykdo galutinę pretendentų atranką ir leidžia į vienas pareigas teikti daugiau nei 1 kandidatūrą, gali būti atrenkama ir priimančiajai institucijai į tas pačias pareigas teikiama daugiau nei 1 pretendentas.

9 straipsnis. Pretendentes atrenkančios valstybės institucijos

1. Pretendentų atranką Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekanti įstaiga, išskyrus šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytus atvejus.

2. Valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekanti įstaiga paveda kitai valstybės institucijai Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka atrinkti pretendentą, jei pareigų priimančiojoje institucijoje pobūdis susijęs tik su konkrečios valstybės institucijos funkcijomis ir pagal priimančiosios institucijos nustatytus reikalavimus į pareigas gali būti deleguojamas tik asmuo, dirbantis šioje valstybės institucijoje.

3. Pretendentų atranką į pareigas priimančiosiose institucijose, į kurias gali būti deleguojami tik diplomatai, Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo Užsienio reikalų ministerija.

4. Pretendentų atranką į misijas šio įstatymo IV skyriuje nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo Užsienio reikalų ministerija.

5. Šio įstatymo 8 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytais atvejais pretendentų atranką Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo delegavimo išlaidas apmokanti deleguojančioji institucija, gavusi valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančios įstaigos sutikimą. Nesant tokio sutikimo, pretendentų atranką vykdo valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekanti įstaiga.

10 straipsnis. Reikalavimai pretendents

1. Pretendentų atranka vykdoma pagal priimančiosios institucijos nustatytus reikalavimus pretendents.

2. Pretendentų atrankoje negali dalyvauti asmuo:

1) kuris buvo atleistas iš bet kokios priimančiosios institucijos jos iniciatyva, jeigu asmuo dėl savo kalto veikimo ar neveikimo padarė pareigų, kurias nustato priimančiosios institucijos vidaus tvarka ar darbo sutartis, pažeidimą ir nuo atleidimo dienos nepraėjo 5 metai, išskyrus tuos atvejus, kai priimančioji institucija nustato ilgesnį terminą;

2) pripažintas kaltu dėl sunkaus ar labai sunkaus nusikaltimo, nusikalstamos veikos valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos padarymo ir turintis neišnykusį ar nepanaikintą teistumą;

3) kurio teisę eiti pareigas, tokias pat kaip priimančiojoje institucijoje, į kurias jis pretenduoja, yra atėmęs teismas;

4) kuris buvo atleistas iš karjeros valstybės tarnautojo, statutinio valstybės tarnautojo arba valstybės pareigūno pareigų pritaikius tarnybinę nuobaudą arba už pareigūno vardą žeminančios veikos padarymą, jei nuo atleidimo nepraėjo 3 metai;

5) kuris pripažintas pažeidusiu Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo reikalavimus, jeigu nuo pažeidimo paaiškėjimo dienos nepaėjo vieni metai, arba kuris pripažintas šiurkščiai pažeidęs Viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo reikalavimus, jeigu nuo pažeidimo paaiškėjimo dienos nepaėjo 3 metai;

6) kuris pripažintas neveiksniu;

7) kuris yra uždraustos organizacijos narys.

IV SKYRIUS

DELEGAVIMAS Į MISIJAS, DELEGAVIMO REZERVAS IR NACIONALINIO KONTINGENTO VADOVAS MISIJOJE

11 straipsnis. Pretendentų atranka į misijas

1. Pretendentų atranka į misijas vykdoma atsižvelgiant į konkrečiai pareigybei keliamus reikalavimus, taip pat į priimančiosios institucijos nustatytus pretendentų atrankos principus ir kriterijus. Vykdamas pretendentų atranką, siekiama užtikrinti dalyvaujančiųjų misijose kaitą ir sudaryti galimybes jose dalyvauti naujiems pretendents.

2. Pretendentų atranką į misijas vykdo užsienio reikalų ministro sudaryta pretendentų atrankos komisija užsienio reikalų ministro nustatyta tvarka.

3. Jei išvadoje nurodyta, kad delegavimo išlaidos negalės būti padengiamos iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete tam tikslui skirtų asignavimų, o kita deleguojančioji institucija sutinka, kad delegavimo išlaidos būtų apmokamos iš jai Lietuvos Respublikos valstybės biudžete skirtų asignavimų, Užsienio reikalų ministerija pretendentų atranką vykdo iš šios deleguojančiosios institucijos pateiktų pretendentų.

12 straipsnis. Delegavimo rezervas

1. Delegavimo rezervą administruoja Užsienio reikalų ministerija.

2. Pretendentai į pareigas rinkimų stebėjimo misijose atrenkami iš delegavimo rezervo.

3. Pretendentų asmens duomenys tvarkomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymu ir 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL 2016 L 119, p. 1).

13 straipsnis. Delegavimo rezervo sudarymas

1. Delegavimo rezervas sudaromas vykdant pretendentų į delegavimo rezervą atranką.

2. Pretendentų į delegavimo rezervą atranką Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka organizuoja ir vykdo valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekanti įstaiga ne rečiau kaip vieną kartą per metus. Užsienio reikalų ministerija, atsižvelgdama į priimančiųjų institucijų delegavimo poreikius, siūlo valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai, kiek pretendentų atrinkti, kad būtų užtikrintas optimalus delegavimo rezervo dydis ir, jei reikia, organizuoti papildomą pretendentų į delegavimo rezervą atranką.

3. Pretendentai į delegavimo rezervą turi atitikti šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytus reikalavimus, turėti ne žemesnį nei aukštąjį neuniversitetinį išsilavinimą, mokėti ne mažiau kaip 2 užsienio kalbas, kurių mokėjimo lygį nustato Vyriausybė arba jos įgaliota institucija, ir turėti ne trumpesnę kaip 3 metų profesinę arba veiklos Lietuvos ar užsienio nevyriausybinėse ir pilietinės visuomenės organizacijose ar asociacijose patirtį.

14 straipsnis. Pretendento išbraukimas iš delegavimo rezervo

1. Pretendentas iš delegavimo rezervo išbraukiamas šiais atvejais:

- 1) pretendentas pateikia prašymą išbraukti jį iš delegavimo rezervo;
- 2) atsiranda ar paaiškėja šio įstatymo 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos aplinkybės;
- 3) kai pretendentas per 7 metus nuo jo įrašymo į delegavimo rezervą nė karto nedalyvavo pretendentų atrankoje iš delegavimo rezervo;
- 4) pretendentui mirus.

2. Sprendimą išbraukti pretendentą iš delegavimo rezervo priima ir šio straipsnio 1 dalyje 1–3 punktuose nurodytais atvejais apie šį sprendimą pretendentą informuoja Užsienio reikalų ministerija.

15 straipsnis. Nacionalinio kontingento vadovo misijoje skyrimas, jo teisės ir pareigos

1. Jeigu misijos, į kurią yra deleguoti asmenys, nuostatai numato nacionalinio kontingento vadovo skyrimą, juo skiriamas vienas iš nacionalinio kontingento narių. Sprendimą dėl nacionalinio kontingento vadovo skyrimo, atsižvelgdama į deleguotų asmenų pareigas priimančiojoje institucijoje ir į jų delegavimo trukmę, priima ir apie paskyrimą priimančiąją instituciją informuoja Užsienio reikalų ministerija.

2. Nacionalinio kontingento vadovo teises ir pareigas misijoje nustato priimančioji institucija.

3. Nacionalinio kontingento vadovas perduoda Užsienio reikalų ministerijai informaciją, gaunamą iš misijos nacionalinio kontingento veiklos ir disciplinos klausimais.

V SKYRIUS

INFORMAVIMAS APIE ATRINKTUS PRETENDENTUS IR JŲ DELEGAVIMAS, DELEGUOTO ASMENS PAREIGOS

16 straipsnis. Informacijos apie atrinktus pretendentes pateikimas

1. Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka informaciją apie atrinktus pretendentes valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekanti įstaiga pateikia Užsienio reikalų ministerijai, o kitos valstybės institucijos – valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai ir Užsienio reikalų ministerijai. Kai pretendentes atranką vykdo Užsienio reikalų ministerija, informaciją apie atrinktus pretendentes Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ji pateikia valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai ir deleguojančiosioms institucijoms.

2. Užsienio reikalų ministerija priimančiosios institucijos prašomą informaciją apie atrinktus pretendentes perduoda priimančiajai institucijai.

17 straipsnis. Atrinktų pretendentes ir asmenų, įrašytų į delegavimo rezervą, mokymas

1. Apie mokymų poreikį Užsienio reikalų ministerija informuoja kitas deleguojančiąsias institucijas. Mokymus inicijuoja Užsienio reikalų ministerija arba kitos deleguojančiosios institucijos.

2. Karjeros valstybės tarnautojų, statutinių valstybės tarnautojų ir valstybės pareigūnų mokymo išlaidas apmoka deleguojančiosios institucijos teisės aktų, nustatančių jų mokymo išlaidų apmokėjimą, nustatyta tvarka. Kitų asmenų mokymo išlaidas apmoka Užsienio reikalų ministerija. Apmokant kitų asmenų mokymo išlaidas, *mutatis mutandis* taikomi teisės aktai, nustatantys valstybės tarnautojų mokymo išlaidų apmokėjimą.

18 straipsnis. Delegavimas

1. Priimančiajai institucijai informavus, kad pretendentes priimamas į laisvas pareigas, arba esant kitoms tarptautinių sutarčių ar Europos Sąjungos teisės aktų nustatytoms sąlygoms, jo delegavimą tvirtina šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytos deleguojančiosios institucijos vadovas. Tai, kad pretendentes priimamas dirbti į priimančiąją instituciją, Užsienio reikalų ministerija praneša valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai ir deleguojančiajai institucijai. Pretendentes, kuris yra karjeros valstybės tarnautojas, statutinis valstybės tarnautojas ar valstybės pareigūnas, deleguojamas jo rašytiniu sutikimu arba prašymu perkeltiant į pareigas priimančiojoje institucijoje. Informacija apie jo delegavimą Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pateikiama Užsienio reikalų ministerijai ir valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai.

2. Kitas asmenis deleguoja Užsienio reikalų ministerija, sudarydama šio įstatymo 19 straipsnyje nurodytą delegavimo sutartį.

19 straipsnis. Delegavimo sutartis

Delegavimo sutartis – tai Užsienio reikalų ministerijos ir kito asmens, priimamo dirbti į priimančiąją instituciją, terminuota darbo sutartis, pagal kurią pretendentes įsipareigoja eiti sutartyje nurodytas pareigas priimančiojoje institucijoje, laikydamasis tarptautinės ir Europos Sąjungos institucijos darbo sąlygas reglamentuojančių taisyklių ar užsienio valstybės institucijos darbo santykius reglamentuojančių teisės aktų, o Užsienio reikalų ministerija įsipareigoja suteikti jam šiame įstatyme nustatytas garantijas. Pavyzdinę delegavimo sutarties formą tvirtina užsienio reikalų ministras.

20 straipsnis. Delegavimo trukmė. Delegavimo pratęsimas, deleguotų asmenų perkėlimas į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje

1. Pretendentas deleguojamas į priimančiąją instituciją laikotarpiui, kurį nurodo priimančioji institucija, tačiau paprastai ne ilgiau kaip 3 metams, jeigu tarptautinės sutartys ar Europos Sąjungos teisės aktai nenustato kitaip. Asmuo gali būti deleguojamas arba jo delegavimo trukmė pratęsiamą ilgesniam nei 3 metų laikotarpiui, priklausomai nuo pareigybės, į kurią asmuo deleguotas, svarbos Lietuvos vidaus ir užsienio politikos tikslams, į kuriuos atsižvelgiama tvirtinant delegavimo prioritetus. Užsienio reikalų ministerija delegavimo ilgesniam nei 3 metų laikotarpiui tikslingumą motyvuotai pagrindžia išvadoje arba šio straipsnio 2 dalyje nurodytoje išvadoje.

2. Sprendimą pratęsti karjeros valstybės tarnautojo, statutinio valstybės tarnautojo ar valstybės pareigūno delegavimo trukmę arba perkelti jį į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje priima deleguojančiosios institucijos vadovas, atsižvelgdamas į išvadą dėl delegavimo pratęsimo arba perkėlimo į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje tikslingumo ir delegavimo išlaidų padengimo galimybes, jei tokių išlaidų neapmoka priimančioji institucija. Šią išvadą Užsienio reikalų ministerija parengia gavusi priimančiosios institucijos pasiūlymą pratęsti deleguoto asmens delegavimo trukmę arba jį perkelti į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje. Rengiant šią išvadą, atsižvelgiama į tai, ar pareigybė atitinka nacionalinius delegavimo prioritetus, ir į delegavimo išlaidų, susijusių su delegavimo trukmės pratęsimu arba perkėlimu į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje, padengimo iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų galimybes. Jei išvadoje nurodyta, kad pareigybė atitinka nacionalinius delegavimo prioritetus, bet išlaidos, susijusios su delegavimo pratęsimu arba perkėlimu į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje, negalės būti padengiamos iš jai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų dėl to, kad šių asignavimų nepakanka, delegavimo trukmę gali būti pratęsta arba pritarta perkėlimui į kitas pareigas priimančiojoje institucijoje, jei deleguojančioji institucija sutinka, kad delegavimo išlaidos būtų apmokamos iš jai skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų.

3. Sprendimas pratęsti karjeros valstybės tarnautojo, statutinio valstybės tarnautojo ar valstybės pareigūno delegavimo trukmę arba perkelti jį į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje taip pat gali būti priimamas, kai Užsienio reikalų ministerija pritaria, kad būtų pratęsiamas delegavimas arba perkeliama į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje, atitinkančias žinybinius prioritetus ir deleguojančioji institucija sutinka, kad delegavimo išlaidos bus apmokamos iš jai skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų, arba kada išlaidas apmoka priimančioji institucija.

4. Sprendimą dėl delegavimo sutarties pratęsimo arba kito asmens perkėlimo į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje priima užsienio reikalų ministras arba jo įgaliotas asmuo. Toks sprendimas priimamas gavus priimančiosios institucijos pasiūlymą pratęsti deleguoto asmens delegavimo trukmę arba jį perkelti į kitas pareigas toje pačioje priimančiojoje institucijoje, atsižvelgiant į nacionalinius delegavimo prioritetus ir į delegavimo išlaidų padengimo iš tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų galimybes. Delegavimo sutartis gali būti pratęsiamą neviršijant Lietuvos Respublikos darbo kodekso 68 straipsnio 4 dalyje nustatyto termino.

5. Šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodyti sprendimai priimami per priimančiosios institucijos nustatytą laikotarpį, tačiau ne vėliau kaip prieš 30 kalendorinių dienų iki delegavimo laikotarpio pabaigos.

21 straipsnis. Delegavimo pabaiga

1. Asmens delegavimas baigiasi suėjus delegavimo terminui, mirus deleguotam asmeniui arba kai delegavimas nutraukiamas pagal šio straipsnio 2 dalį nesuėjus delegavimo terminui.

2. Delegavimas nesuėjus delegavimo terminui nutraukiamas, kai:

- 1) delegavimą nutraukia priimančioji institucija;
- 2) deleguotas asmuo pateikia prašymą nutraukti delegavimą;
- 3) deleguotas asmuo, kuris yra karjeros valstybės tarnautojas, statutinis valstybės tarnautojas ar valstybės pareigūnas, atleidžiamas iš deleguojančiosios institucijos, kurioje ėjo pareigas priimant sprendimą jį deleguoti;

4) deleguojančioji institucija priima sprendimą nutraukti delegavimą dėl tarnybinio būtinumo arba kai deleguotas asmuo nevykdo 23 straipsnyje nustatytų pareigų ir dėl šių pareigų nevykdymo buvo deleguojančiosios institucijos raštu perspėtas ne mažiau kaip 2 kartus per 6 mėnesius;

5) atsiranda arba paaiškėja aplinkybės, nurodytos šio įstatymo 10 straipsnio 2 dalyje.

3. Delegavimą nesuėjus delegavimo terminui nutraukia deleguojančiosios institucijos vadovas arba jo įgaliotas asmuo. Šio straipsnio 2 dalies 2–5 punktuose nurodytais atvejais delegavimas nutraukiamas ne anksčiau kaip po 14 kalendorinių dienų nuo sprendimo nutraukti delegavimą priėmimo dienos. Šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytu atveju deleguoto asmens prašymu ir deleguojančiosios institucijos ir priimančiosios institucijos sutikimu delegavimas gali būti nutrauktas ir anksčiau.

4. Suėjus delegavimo terminui arba mirus deleguotam asmeniui, deleguojančioji institucija konstatuoja delegavimo pabaigą. Apie delegavimo sutarties pasibaigimą daromas įrašas delegavimo sutartyje.

5. Apie delegavimo nutraukimą nesuėjus delegavimo terminui deleguojančioji institucija informuoja Užsienio reikalų ministeriją.

6. Jeigu asmens, kurio delegavimo išlaidos buvo apmokamos iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų, delegavimas nutraukiamas pagal šio straipsnio 2 dalies 3 punktą, priimančiajai institucijai prašant, su juo gali būti sudaroma delegavimo sutartis iki delegavimo termino, kuris buvo nustatytas, pabaigos.

22 straipsnis. Deleguotų asmenų darbo sąlygas reglamentuojančių teisės aktų taikymas

1. Deleguotiems asmenims darbo priimančiojoje institucijoje laikotarpiu taikomos tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų darbo sąlygas reglamentuojančios taisyklės ar užsienio valstybės darbo santykius reglamentuojantys teisės aktai, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus atvejus, kai darbo užmokestį deleguotam asmeniui moka deleguojančioji institucija.

2. Asmeniui, deleguotam į Lietuvos Respublikoje veikiančią priimančiąją instituciją, darbo santykius reglamentuojantys Lietuvos Respublikos teisės aktai taikomi tiek, kiek tokių santykių nereglamentuoja priimančiosios institucijos darbo sąlygas reglamentuojančios taisyklės.

3. Kai tarptautinių ir Europos Sąjungos institucijų darbo sąlygas reglamentuojančiomis taisyklėmis ar užsienio valstybės darbo santykius reglamentuojančiais teisės aktais deleguotiems asmenims suteikiamos kasmetinės atostogos, tokiu pačiu suteiktų kasmetinių atostogų dienų skaičiumi, tačiau ne didesniu negu apskaičiuojamas pagal delegavimo laikotarpiu galiojančius Lietuvos Respublikos įstatymus, trumpinamos deleguotam asmeniui pagal delegavimo laikotarpiu galiojančius teisės aktus suteikiamos tų metų kasmetinės atostogos.

23 straipsnis. Deleguoto asmens pareigos

1. Deleguotas asmuo privalo:

1) ne vėliau kaip per 15 kalendorinių dienų nuo sutarties su priimančiąja institucija sudarymo dienos pateikti deleguojančiajai institucijai šios sutarties ir kitų dokumentų, nurodančių priimančiosios institucijos skiriamas išmokas ir teikiamas socialines garantijas (jei jie yra), kopijas;

2) ne rečiau kaip vieną kartą per 3 mėnesius pateikti deleguojančiajai institucijai, o asmenys, deleguoti į misijas, – ir Užsienio reikalų ministerijai savo veiklos ataskaitą;

3) gavęs iš priimančiosios institucijos savo veiklos vertinimo išvadą, ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo jos gavimo dienos šios išvados kopiją pateikti deleguojančiajai institucijai;

4) kai darbo užmokestį deleguotam asmeniui moka deleguojančioji institucija, informuoti deleguojančiąją instituciją deleguojančiosios institucijos nustatyta tvarka ir terminais apie priimančiojoje institucijoje jam suteikiamas atostogas ir teikti informaciją apie neatvykimo į darbą atvejus (išskyrus, kai vykstama į tarnybines komandiruotes);

5) kai darbo užmokestį deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija, ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo delegavimo laikotarpio pabaigos pateikti deleguojančiajai institucijai informaciją, kiek per delegavimo laikotarpį jam buvo suteikta kasmetinių atostogų.

2. Asmenys, pagal šį įstatymą atrinkti į misijas, pasibaigus dalyvavimo misijoje terminui, ne vėliau kaip per 2 savaites nuo dalyvavimo misijoje termino pabaigos pateikia Užsienio reikalų ministerijai savo veiklos misijoje ataskaitą.

VI SKYRIUS

DELEGUOTŲ ASMENŲ DARBO UŽMOKESTIS, SOCIALINĖS GARANTIJOS IR DELEGAVIMO IŠLAIDŲ APMOKĖJIMAS

24 straipsnis. Darbo užmokesčio deleguotiems asmenims mokėjimas

1. Deleguotiems karjeros valstybės tarnautojams, statutiniams valstybės tarnautojams ir valstybės pareigūnams, kuriems darbo užmokestį moka deleguojančioji institucija, darbo priimančiojoje institucijoje laikotarpiu mokamas darbo užmokestis, susidedantis iš pareiginės algos, nustatytos pareigoms ar pareigybėms, kurias jie ėjo iki delegavimo, ir priedų, kurie jiems buvo mokami iki delegavimo. Deleguotiems karjeros valstybės tarnautojams, statutiniams valstybės tarnautojams ir valstybės pareigūnams mokama priemoka už darbą kenksmingomis, labai kenksmingomis ir pavojingomis darbo sąlygomis. Ši priemoka nemokama, jeigu priemoką už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis ar dienpinigius, į kuriuos įtraukta kompensacija už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis, deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija. Pareiginės algos, priedų ir priemokos dydį ir jų mokėjimo tvarką nustato delegavimo laikotarpiu galiojantys Lietuvos Respublikos įstatymai.

2. Deleguotiems kitiems asmenims darbo priimančiojoje institucijoje laikotarpiu mokama pareiginė alga apskaičiuojama taikant pareiginės algos koeficientą, kurio vienetas yra lygus Seimo patvirtintam pareiginės algos baziniam dydžiui, nustatomam Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymo nustatyta tvarka:

- 1) į rinkimų stebėjimo misijas deleguotiems asmenims – 3,5;
- 2) į priimančiąją instituciją, išskyrus rinkimų stebėjimo misijas, deleguotiems asmenims, kuriems priimančioji institucija moka dienpinigius ar kitas finansines išmokas – 4;
- 3) į priimančiąją instituciją, išskyrus rinkimų stebėjimo misijas, deleguotiems asmenims, kuriems priimančioji institucija nemoka jokių finansinių išmokų, – 11.

3. Deleguotiems kitiems asmenims už darbą, kai yra nukrypimų nuo normalių darbo sąlygų, mokamas padidintas, palyginti su normaliomis darbo sąlygomis, darbo užmokestis, nurodytas šios dalies 1–3 punktuose. Konkretus apmokėjimo dydis nustatomas delegavimo sutartyje, tačiau jis negali viršyti 70 procentų pareiginės algos dydžio. Padidintas darbo užmokestis nenustatomas, jeigu priemoką už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis ar dienpinigius, į kuriuos įtraukta kompensacija už darbą sunkiomis arba rizikingomis darbo sąlygomis, deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija.

4. Kai darbo užmokestį deleguotam asmeniui moka deleguojančioji institucija, darbo užmokestis apskaičiuojamas pagal 40 valandų trukmės 5 darbo dienų savaitę su 2 poilsio dienomis, nepriklausomai nuo faktiškai dirbto laiko priimančiojoje institucijoje (įskaitant atvejus, kai vykstama į tarnybines komandiruotes), išskyrus tuos atvejus, kai darbuotojas neatvyksta į darbą dėl atostogų, ligos ar kitų priežasčių. Tokiais atvejais mokama vadovaujantis darbo apmokėjimą ir socialinį draudimą reglamentuojančiais Lietuvos Respublikos teisės aktais.

5. Šiame straipsnyje nustatytas darbo užmokestis deleguotiems asmenims nemokamas, jeigu darbo užmokestį jiems moka priimančioji institucija.

25 straipsnis. Deleguotų asmenų ir jų šeimos narių draudimas ir kitos garantijos

1. Deleguoti asmenys ir jų kartu užsienyje gyvenantys sutuoktiniai draudžiami valstybiniu socialiniu draudimu Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo nustatyta tvarka.

2. Deleguotiems asmenims ir jų šeimos nariams apmokamos sveikatos draudimo išlaidos. Valstybėse, kuriose nėra galimybių apsidrausti sveikatos draudimu, apmokamos išlaidos, susijusios su deleguoto asmens ir jo šeimos narių sveikatos priežiūra. Asmenims, deleguotiems į pareigas priimančiosiose institucijose, susijusias su krizių valdymu ir bendra Europos Sąjungos užsienio,

saugumo ir gynybos politika, taip pat apmokamos gyvybės draudimo išlaidos. Sveikatos draudimo, gyvybės draudimo ir sveikatos priežiūros išlaidų dydį nustato Vyriausybė. Šios išlaidos neapmokamos, jeigu jas apmoka priimančioji institucija.

3. Deleguotiems asmenims Vyriausybės nustatyta arba jos įgaliotos institucijos tvarka mokama su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacija. Ši kompensacija apskaičiuojama taikant šio įstatymo priede atitinkamiems karjeros, statutiniams valstybės tarnautojams, valstybės pareigūnams ir kitiems asmenims nustatytus koeficientus, kurių vienetas yra lygus Seimo patvirtintam Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų, valstybės tarnautojų, valstybės ir savivaldybių biudžetinių įstaigų darbuotojų pareiginės algos (atlyginimo) baziniam dydžiui, ir Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatytą šalių gyvenimo lygio vietos koeficientą. Už išvykusį į užsienį kartu su deleguotu asmeniu sutuoktinį kas mėnesį mokama kompensacija, kuri sudaro 0,5 per mėnesį deleguoto asmens gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos. Sutuoktiniui, gaunančiam pajamų, susijusių su darbo santykiais, ši kompensacija nemokama. Deleguotam asmeniui, kai išvykę į užsienį kartu su juo gyvena deleguoto asmens ir (ar) jo sutuoktinio nepilnamečiai vaikai (įvaikiai) ar pilnamečiai vaikai (įvaikiai) iki 20 metų, jeigu jie nėra sudarę santuokos, dar nėra įgiję vidurinio išsilavinimo ir su deleguotu asmeniu turi bendrą ūkį, už kiekvieną vaiką (įvaikį) kartu su darbo užmokesčiu kas mėnesį mokama kompensacija, kurią sudaro 0,2 per mėnesį jo gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos, jeigu vaikas (įvaikis) – iki 6 metų, 0,3 per mėnesį jo gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos, jeigu vaikas (įvaikis) – 6 ir daugiau metų. Deleguotam asmeniui, kai išvykę į užsienį kartu su juo gyvena išlaikytiniai, už kiekvieną išlaikytinį kartu su darbo užmokesčiu kas mėnesį mokama kompensacija, kurią sudaro 0,25 per mėnesį jo gaunamos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos. Šios kompensacijos nemokamos, jeigu darbo užmokestį arba dienpinigius deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija.

4. Deleguotiems asmenims Vyriausybės nustatyta arba jos įgaliotos institucijos tvarka kas mėnesį skiriama Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyto dydžio išmoka apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis, atitinkančiomis jų šeimos narių skaičių. Ši išmoka neskiriama, jeigu išmoką apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis skiria arba darbo užmokestį ar dienpinigius deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija, į kurią jis deleguotas.

5. Kai priimančiosios institucijos mokami dienpinigiai ir kitos išmokos, išskyrus išmokas, skirtas padengti išlaidoms, nurodytoms šio straipsnio 2, 6, 7 ir 8 dalyse, yra mažesni negu pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis apskaičiuotos su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacija ir išmoka apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis, deleguotam asmeniui išmokamas institucijos, į kurią asmuo deleguotas, mokamų dienpinigių ir kitų išmokų, išskyrus išmokas, skirtas padengti išlaidoms, nurodytoms šio straipsnio 2, 6, 7 ir 8 dalyse, sumos ir pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis apskaičiuotų su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos ir išmokos apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis sumos skirtumas.

6. Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka ir neviršijant Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyto šių išlaidų dydžio deleguotiems asmenims ir jų šeimos nariams apmokamos persikėlimo (kelionės, bagažo gabenimo ir turto persivežimo išlaidos) iš Lietuvos Respublikos į užsienio valstybę, į kurią dirbti jis deleguotas, ir iš užsienio valstybės į Lietuvos Respubliką išlaidos. Šios išlaidos neapmokamos, jeigu jas apmoka priimančioji institucija. Šios išlaidos, išskyrus kelionės ir bagažo gabenimo išlaidas, neapmokamos, jeigu delegavimo trukmė trumpesnė kaip 3 mėnesiai.

7. Jeigu delegavimo trukmė ilgesnė kaip 6 mėnesiai, kartą per darbo metus priimančiojoje institucijoje deleguotam asmeniui ir kartu gyvenantiems jo šeimos nariams apmokamos kelionės į Lietuvos Respubliką ir atgal į užsienio valstybę, į kurią dirbti jis deleguotas, išlaidos, o su deleguotu asmeniu į užsienį neišvykusiems jo šeimos nariams – kelionės pas deleguotą asmenį ir atgal į Lietuvos Respubliką išlaidos. Šios išlaidos neapmokamos, jeigu jas apmoka priimančioji institucija arba šių išlaidų kompensavimas yra įtrauktas į darbo užmokestį ar dienpinigius, kuriuos deleguotam asmeniui moka priimančioji institucija. Jeigu yra šio straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytų aplinkybių, deleguotiems asmenims apmokamos kelionių į Lietuvos Respubliką ir atgal į užsienio valstybę, į

kurią dirbti jis deleguotas, išlaidos kartą per pusę darbo metų priimančiojoje institucijoje.

8. Deleguotiems asmenims Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka apmokamos kitos būtinos delegavimo išlaidos, tiesiogiai susijusios su deleguoto asmens veikla priimančiojoje institucijoje, kurias kaip privalomą delegavimo sąlygą nustato, tačiau neapmoka priimančioji institucija, ir dėl kurių padengimo Užsienio reikalų ministerija pateikia teigiamą išvadą arba kurias padengti įsipareigoja deleguojančioji institucija.

9. Šio straipsnio 2–7 dalyse nurodytos garantijos deleguotų asmenų šeimos nariams nėra taikomos, jeigu:

- 1) delegavimo trukmė trumpesnė kaip 3 mėnesiai;
- 2) priimančioji institucija yra nustčiusi apribojimų deleguojamų asmenų šeimos nariams vykti kartu su deleguojamais asmenimis.

10. Šio straipsnio 2–8 dalyse nurodytos garantijos deleguotiems asmenims ir jų šeimos nariams netaikomos, jeigu į priimančiąją instituciją deleguoto asmens faktinė darbo vieta yra Lietuvos Respublikoje.

26 straipsnis. Delegavimo išlaidų apmokėjimas

1. Deleguotiems karjeros valstybės tarnautojams, statutiniams valstybės tarnautojams ir valstybės pareigūnams darbo užmokestį moka deleguojančiosios institucijos, kuriose jie ejo pareigas iki delegavimo, išskyrus šio įstatymo 24 straipsnio 5 dalyje nustatytą atvejį. Deleguotiems kitiems asmenims darbo užmokestį moka Užsienio reikalų ministerija.

2. Šio įstatymo 25 straipsnyje nurodytas išlaidas apmoka: kai deleguojami karjeros valstybės tarnautojai, statutiniai valstybės tarnautojai ar valstybės pareigūnai, – šio įstatymo 3 straipsnyje nurodytos deleguojančiosios institucijos, kuriose jie dirbo iki delegavimo; kai deleguojami kiti asmenys, – Užsienio reikalų ministerija.

3. Deleguojančiųjų institucijų patirtos šio įstatymo 16 straipsnyje, 24 straipsnio 1 dalyje ir 25 straipsnyje nurodytos išlaidos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka padengiamos iš Užsienio reikalų ministerijai tam tikslui skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų, išskyrus šio įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus, kai delegavimo išlaidos apmokamos iš atitinkamai valstybės institucijai skirtų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimų. Užsienio reikalų ministerijai Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimai delegavimo išlaidoms padengti naudojami Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo priedas

Deleguojami asmenys	Su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientai
1. Karjeros ir statutiniai valstybės tarnautojai, kurių darbo užmokestį nustato Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymas, išskyrus deleguojamus į rinkimų stebėjimo misijas:	
1.1. kurių pareigybės kategorija 18–20	14
1.2. kurių pareigybės kategorija 17	12,5
1.3. kurių pareigybės kategorija 16	11,5
1.4. kurių pareigybės kategorija 14–15	10,5
1.5. kurių pareigybės kategorija 13	9,0

Deleguojami asmenys	Su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficientai
1.6. kurių pareigybės kategorija 11–12	7,5
1.7. kurių pareigybės kategorija 9–10	6,5
1.8. kurių pareigybės kategorija 1–8	5,5
2. Valstybės pareigūnai ir statutiniai valstybės tarnautojai, kurių darbo užmokestį nustato atitinkami jų veiklą reglamentuojantys statutai ir įstatymai, išskyrus deleguojamus į rinkimų stebėjimo misijas:	
2.1. Prokurorai:	
2.1.1. kurių pareiginės algos koeficientas 18,6 ir didesnis	14
2.1.2. kurių pareiginės algos koeficientas 17,0–18,5	9,5
2.1.3. kurių pareiginės algos koeficientas 13,9–16,5	8
2.2. Kiti valstybės pareigūnai ir statutiniai valstybės tarnautojai:	
2.2.1. kurių pareiginės algos koeficientas 12,5 ir didesnis	14
2.2.2. kurių pareiginės algos koeficientas 10,0–12,4	9,5
2.2.3. kurių pareiginės algos koeficientas 8,0–9,9	8
2.2.4. kurių pareiginės algos koeficientas 5,0–7,9	6,5
2.2.5. kurių pareiginės algos koeficientas mažesnis negu 5,0	5,5
3. Kiti asmenys	5
4. Visi asmenys, deleguojami į rinkimų stebėjimo misijas	5“

2 straipsnis. Pasiūlymas Lietuvos Respublikos Vyriausybei ir kitoms valstybės institucijoms

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir kitos valstybės institucijos iki 2018 m. birželio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 2 straipsnį, įsigalioja 2018 m. liepos 1 d.
2. Iki šio įstatymo įsigaliojimo Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtinti delegavimo prioritetai po šio įstatymo įsigaliojimo laikomi nacionaliniais delegavimo prioritetais.
3. Iki šio įstatymo įsigaliojimo sudarytas delegavimo rezervas po šio įstatymo įsigaliojimo laikomas delegavimo į rinkimų stebėjimo misijas rezervu.
4. Iki šio įstatymo įsigaliojimo į delegavimo rezervą įrašytiems asmenims šio įstatymo 1 straipsnyje nauja redakcija išdėstyto Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytas terminas pradedamas skaičiuoti nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.
5. Jei iki šio įstatymo įsigaliojimo deleguotiems asmenims buvo nustatytas didesnis nei po šio įstatymo įsigaliojimo jiems taikytinas darbo užmokestis ar kitos delegavimo išlaidos, iki jų

delegavimo termino pabaigos taikomas jiems iki šio įstatymo įsigaliojimo nustatytas darbo užmokestis ar kitos delegavimo išlaidos.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.
Respublikos Prezidentas

Užsienio reikalų ministras
Linas Linkevičius

Ridas Petkus
Užsienio reikalų ministerijos
Teisės ir tarptautinių sutarčių departamento
direktoriaus pavaduotojas
l.e.p. direktorius
2018-03-13

Dalia Kumbienė
Vyriausioji specialistė
2018-03-13

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENŲ DELEGAVIMO Į TARPTAUTINES IR
EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJAS AR UŽSIENIO VALSTYBIŲ INSTITUCIJAS
ĮSTATYMO NR. X-1262 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
(toliau – Projektas)
(TAP-17-1658(2), 17-1659(2); TAIS NR. 17-12508(4), 17-12509(4))**

2018-03-01 Nr.NV-521

Vilnius

Įvertinę Projekto, patikslinto pagal Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2017 m. gruodžio 29 d. išvadoje Nr. NV-3399 pateiktas pastabas, atitiktį įstatymams ir teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Atsižvelgdami į tai, kad Civilinio kodekso 2.46 straipsnyje, Biudžetinių įstaigų įstatymo 6 straipsnyje numatyta, jog juridiniai asmenys savo veikloje vadovaujasi įstatais (nuostatais), Civilinio kodekso 2.47 straipsnyje, Biudžetinių įstaigų įstatymo 6 straipsnyje įtvirtinta, kad būtent įstatuose (nuostatuose) turėtų būti nurodomi biudžetinės įstaigos veiklos tikslai ir funkcijos, o ne įstatyme, siūlome tikslinti Projekto 5 straipsnio 1 dalį (dalies funkcijų, pvz., nustatytų 1, 2, 5 ir 6 punktuose atsisakyti kaip perteklinių, o kitas esant poreikiui perkelti į kitus Projekto atitinkamus straipsnius.

2. Siekiant mažinti Vyriausybės teisėkūros apimtį, siūlome papildyti nuostata „arba jos įgaliota institucija“ tais atvejais kai Projekte pavedama Vyriausybei tvirtinti atitinkamas tvarkas (pvz., Projekto 6 str. 1 d., 9 str. 1 d., 13 str. 1 d, 16 str. 1 d.).

3. Atsižvelgdami į teisėkūros rekomendacijas, siūlome atsisakyti blanketinių nuorodų į kitus įstatymus (pvz., 12 str. 2 d., 24 str. 1 d.).

4. Siūlome tikslinti Projekto 25 straipsnio 8 dalį, nurodant, kad Užsienio reikalų ministerija turi pateikti *teigiamą* išvadą.

Teisės grupės vyriausiasis patarėjas

Aleksandr Radčenko